

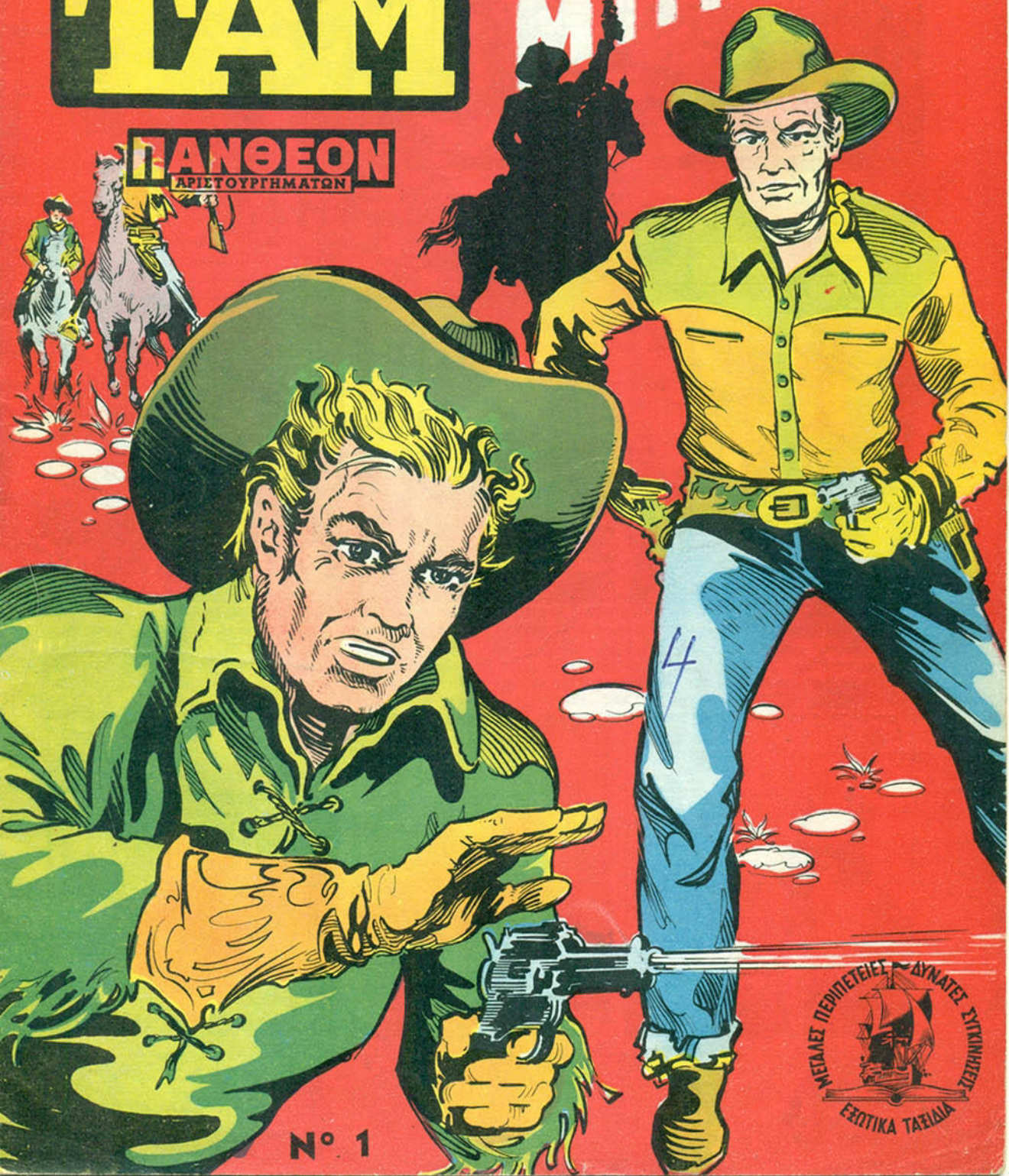
TAM TAM

ΔΡΑΧΜ

2

ΡΙΟ ΜΠΡΑΒΟ

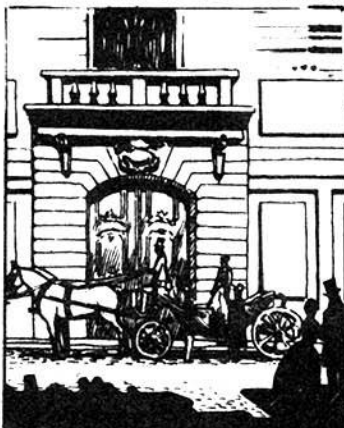
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Nº 1

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Ένα πρωινό του 'Ιουνίου το έτος 1845, μία πολυτελής άμαξα διέσχισε τους δρόμους μίας αριστοκρατικής συνοικίας των Παρισίων. 'Επιβάτες της, ήταν ο μεγάλος μυθιστοριογράφος 'Αλέξανδρος Δουμάς και άλλα δύο άτομα ακόμα, ένας άνδρας και μία γυναίκα.

Τελικά ή άμαξα, σταμάτησε έξω από ένα μεγαλοπρεπές κτίριο και οι επιβάτες της κατέβηκαν. --Τό σπίτι αυτό φαίνεται σά νά τό έχουν εγκαταλείψει ελπε ο Δουμάς στον συνοδό του. Μήπως είναι στοιχειωμένο;

--'Αστεινέσθε, μοναχός τον μένει τώρα δώ, ένας υπηρέτης. Ζή με τις αναμνήσεις των παλιών του αφεντικών και θυμάται πολλά από τα περασμένα.

"Όταν μπήκαν μέσα, στά ρουθούνια της μύτης των έβγαισε βαρειά ή μυρωδιά της κλεισούρας

και είδαν στις μεγαλοπρεπείς κολώνες του χώλου άμέτρητα δίχτυα που είχαν άπλώσει οι άράχνες. "Όλα έδειχναν σάν πεθαμένα εκεί...

--Θά ακούσετε και μία τραγική ιστορία γι' αυτό τό σπίτι κ. Δουμά, είπε αυτός που συνώδεγε τον συγγραφέα.

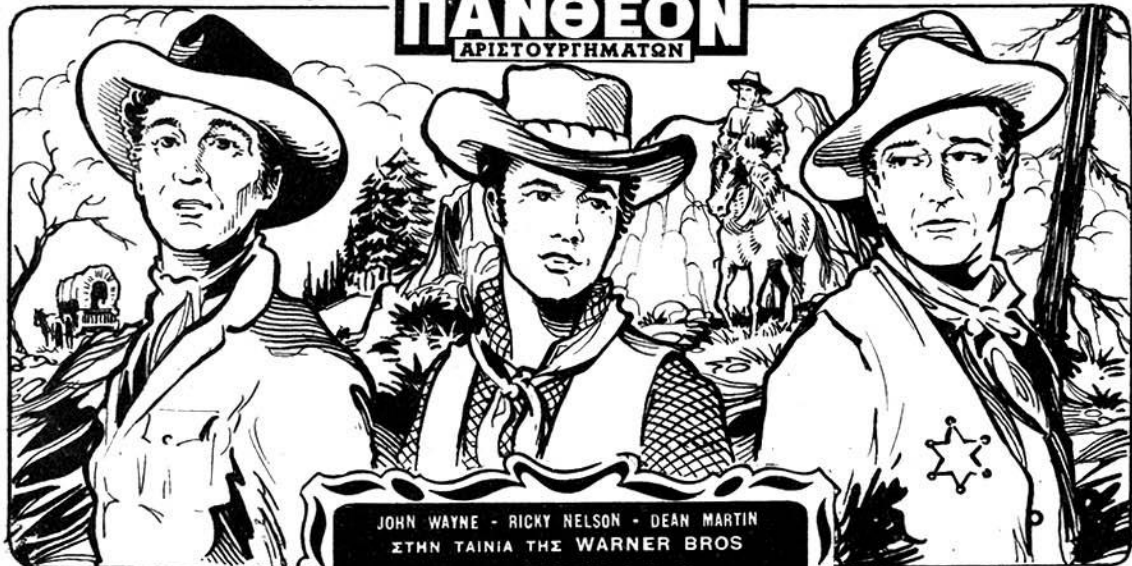
--'Αλήθεια; ρώτησε με ένδιαφέρον ο Δουμάς.
--Περιμένετε ένα λεπτό, έφθασε άμέσως, είπε ο άλλος κι' έξαφανίστηκε σ' έναν διάδρομο.
--'Ωραιο σπίτι αλλά τό φοβάμαι, 'Αλέξανδρε γύρισε και είπε ή γυναίκα που ήταν στην συντροφιά του Δουμά.

--'Εμένα μου κέντρισε τό ενδιαφέρον αυτός ο κατεργάρης και μ' έκανε νά τό συμπαθήσω. Καθώς μιλούσαν, μία πόρτα άνοιξε άπότομα στό βάθος και στό κατώφλι της, φάνηκε ένας γέρος άνθρωπος.

Συνέχεια στη σελίδα 19

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

JOHN WAYNE - RICKY NELSON - DEAN MARTIN
ΣΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ WARNER BROS

ΡΙΟ ΜΠΡΑΒΟ (RIO BRAVO)

---"Ε, Τσάρλυ, βάλε ένα ούισκυ ακόμα!

'Εκείνος που διάταζε τὸν μπάρμαν, ἦταν ὁ Τζὸτ Μπάρντετ. Ἦπνε τὸ οὐ-

σχυ μονορούφι καὶ χάιδεψε τὰ πιστόλια του.

---"Εμαθα πὺς ἦρθε μιά ὁμορφὴ κοκκινομάλλα, στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Κάρλος, εἶπε στοὺς φίλους του. Θὰ πρέπει νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ.

Καὶ μσόκλεισε πονηρὰ τὸ μάτι.

Οἱ φίλοι του, ἀνθρώποι τοῦ σκοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, ὅπως λένε στὸ ἄγριο Οὐέστ, σάν τὸν Τζὸτ Μπάρντετ, γέλασαν, μὲ χοντρά χαχανητά.

'Εκείνη τῇ στιγμῇ μπῆκε στὸ μπάρ ἕνας κακοντυμένος, κακομοιριασμένος καὶ ἀξυρίστος ἄνδρας. Τὸ βλέμμα του ἦταν θλιμμένο, σάν τοῦ δαγμένου σκύλου καὶ τὰ χέρια του ἔτρεμαν.

---Παιδιά!, φώναξε ὁ Τζὸτ Μπάρντετ. Νὰ καὶ ὁ Ντάντ, ὁ Μεθύστακας! Αὐτὸς θὰ μᾶς πῇ λεπτομέρειες γιὰ τὴν κοκκινομάλλα!

---Αὐτὸς δὲν μπορεῖ ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, τὸν βλέπεις, τοῦ ἀπάντησε ὁ μπάρμαν. Δὲν ἦπνε σήμερα οὔτε σταλιά οὐίσκυ.

Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ ἔβαλε τὰ χέρια του στὶς τσέπες του γιλέκου του καὶ στάθηκε ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ντάντ.

---Θέλεις νὰ σὲ κεράσω ἕνα οὐίσκυ, Ντάντ; τοῦ εἶπε.

Τὰ μάτια τοῦ Ντάντ ἔλαμψαν ἀπὸ χαρὰ καὶ κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του. Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ, ἔβγαλε τότε, ἕνα φτηνὸ νόμισμα.

---Πιάσε το, Ντάντ!, τοῦ εἶπε κοροϊδευτικὰ. 'Ετσι ὅπως πιάνουν οἱ σκύλοι τὰ κόκκαλα!

Καὶ πέταξε πρὸς τὸ μέρος του τὸ νόμισμα. 'Τπολόγισε, ὅμως, πὺς τὸ ἔρριχνε. 'Ετσι, τὸ νόμισμα, ἔπεσε μέσα σὲ μιά ἀτίμωρα μὲ φαρδὺ λαϊμό.

---Θὰ σοῦ ἐπιτρέψω νὰ τὸ πάρῃς ἀπὸ κεῖ μέσα μόνο ὅταν γονατίσῃς καὶ τὸ πιάσῃς μὲ τὰ δόντια, βρωμερὲ μεθύστακα!, τοῦ εἶπε ὁ Τζὸτ Μπάρντετ.

Καινούργια χαχανητά ἀκούστηκαν. Ὁ Ντάντ ἔμεινε γιὰ μιά στιγμὴ ἀκίνητος. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ. Ἦ προσβολὴ πὺς τοῦ ἔκανε ὁ Τζὸτ, νὰ τὸν μεταχειρισθῇ χειρότερα κ' ἀπὸ ζῆτιάνο, σάν σκύλο, ἦταν μεγάλη. Ὡστόσο, τὰ διψασμένα του χεῖλη ζητοῦσαν οὐίσκυ.

---'Ελα, Ντάντ!, τοῦ φώναξε ὁ μπάρμαν. Θὰ σοῦ γεμίω ἕνα μεγάλον ποτήρι!

Ὁ Ντάντ κλονίστηκε κ' ἔκανε ἕνα βῆμα πρὸς

τὸ μέρος τῆς στάμπας. Ξαφνικά, ἕνας ἀπὸ τοὺς πελάτες τοῦ μπάρ, πὺς φαινόταν γιὰ ξένος, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι

του κ' ἐφθασε μπροστὰ στὸν Ντάντ.

---Ντροπὴ σου!, τοῦ εἶπε. Σὲ μεταχειρίζονται σάν σκύλο καὶ δὲν ἐπαναστατῇς! Ἄν ἦμουν σάν καὶ σένα, θὰ ἔσπαζα τὰ μούτρα αὐτοῦ τοῦ παλιανθρώπου, πὺς σοῦ πέταξε τὸ νόμισμα.

Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ ἄναψε δολόκληρος ἀπὸ τὸ θυμὸ του.

---'Ε! φώναξε ἀπειλητικὰ στὸν ξένο. Ἄφησε τίς συμβουλὲς κατὰ μέρος καὶ παραμέρισε, γιὰτὶ θὰ βάλω ἐσένα νὰ γονατίσῃς καὶ νὰ σηκώσῃς μὲ τὰ δόντια τὸ νόμισμα, ἀντὶ γιὰ τὸν Ντάντ.

---Μπράβο, Τζὸτ!, φώναξαν οἱ φίλοι του.

---Δὲν ἔχεις παρὰ νὰ δοκιμάσῃς, τοῦ εἶπε ἀγέρωχα ὁ ξένος κ' ἔκανε δυὸ βήματα μπροστὰ.

Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ μσόκλεισε τὰ μάτια λὲς καὶ ἀναμετροῦσε τὸν ἀντίπαλό του. Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του πῆραν μιά σκληροῦ, καὶ ἀποφασιστικὴ ἔκφρασι. Γιὰ μερικὲς στιγμὲς, οἱ δυὸ ἄνδρες κυττάχτηκαν ἀμίλητοι. Ὑστερα, ὁ ξένος, ἀποφάσισε νὰ καθίσῃ πρὸς τὸ τραπέζι του.

Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ, ὅταν ὁ ἄλλος τοῦ γύρισε τὴν πλάτη, τίναξε τὸ χέρι του πρὸς τὴ θήκη τοῦ πιστολίου του καὶ πρὶν ὁ ἄλλος προλάβῃ νὰ καταλάβῃ τὸν κίνδυνον καὶ νὰ προφυλαχθῇ, ἕνας πυροβολισμὸς ἀντήχησε.

Ὁ ξένος δέχτηκε τὴ σφαῖρα πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδιάς του καὶ ἔπεσε μπουρνούτα, χωρὶς νὰ προλάβῃ νὰ βγάλῃ ἄχνα.

Γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα ἀπόλυτη σιγὴ ἐπεκράτησε στὸ μπάρ. Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ ἔβαλε τὸ πιστόλι στὴ θήκη του καὶ χαμογέλασε εὐχαριστημένος γιὰ τὸ κατόρθωμά του.

---Φύγε, Τζὸτ!, τοῦ εἶπε ὁ μπάρμαν. Φύγε πρὶν ἔρθῃ ὁ σερίφης καὶ σὲ συλλάβῃ!

Ὁ Τζὸτ ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὴν πόρτα. Δὲν πρόλαβε, ὅμως, νὰ τὴν πλησιάσῃ. Γιατὶ, ἡ πόρτα, ἀνοίξε τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἐκείνη καὶ ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της ἡ ψηλὴ σιλουέτα τοῦ σερίφη.

ΣΤΗ ΦΤΛΑΚΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ματιά πὺς ἔρριξε ὁ σερίφης, κατάλαβε τί εἶχε συμβῇ καὶ τράβηξε τὸ πιστόλι του μὲ μιά γρήγορη κίνησι.

---"Όλοι στον τόπο!, ούρλιασε. Έδω μέσα σκοτώθηκε ένας άνθρωπος!

Τά γκρίζα, άσγάλινα μάτια του έπесαν πάνω στον Τζότ Μπάρντετ.

---"Εσύ τόν σκότωσες!, του έλεε.

Ο Τζότ Μπάρντετ πού είχε βρή την αυτοκυριαρχία του, χαμογέλασε ειρωνικά.

---Σερίφη, φύγε από μπρός μου, μη μου κλείνης τὸ δρόμο, του έλεε. Στο λέω για καλό σου, μη βάξης μπελάδες στο κεφάλι σου!

---Δώσε μου τὰ πιστόλια σου, Τζότ!, τόν διέταξε ὁ σερίφης. Μην άργήεις ούτε λεπτό γιατί θά πυροβολήσω!

Ξαφνικά μιά καρέκλα τινάχθηκε ψηλά κι' ήρθε κι' έπεσε πάνω στο κεφάλι του σερίφη. Άφωσιωμένος καθώς ήταν στην επιτήρησι του Τζότ, ὁ σερίφης δέν τήν πήρε είδησι.

Ο Τζότ Μπάρντετ άντέδρασε, τότε αστραπιαία. Πήρε μιά τούμπα καταγής, για ν' άποφύγη τὸ πιστόλι του σερίφη, μπερδεύτηκε άνάμεσα στους πελάτες του μπάρ και έτοιμάστηκε να πηδήσει από τὸ παράθυρο.

Δέν πρόλαβε, όμως. "Ένα ώπλισμένο χέρι του έκοψε τὸ δρόμο. Κι' αυτό τὸ χέρι άνήκε στον Ντάντ, τόν μεθύστακα!

---"Ένα βήμα άν κάνης, Τζότ Μπάρντετ, θά πυροβολήσω!, του έλεε ψυχρά και άποφασιστικά. Ψηλά τὰ χέρια σου!

Ο Τζότ Μπάρντετ έτριξε τὰ δόντια του από λύσσα. "Ωστόσο, δέν μπορούσε να κάνη διαφορετικά. Σήκωσε τὰ χέρια πάνω από τὸ κεφάλι του γιατί ή κάννη του πιστολιού του Ντάντ, τόν σημάδευε επίμονα, στο μέρος τής καρδιάς του.

---Θά μου τὸ πληρώσης, αυτό, μεθύστακα!, γρύλλισε.

"Ένας από τούς φίλους του, πού στεκόταν στο πλάι του Ντάντ, θέλησε να τόν βοηθήσει και τράβηξε τὸ πιστόλι του.

Δέν πρόλαβε όμως να πατήση τή σκανδάλη. "Ένας πυροβολισμός άκούστηκε και ὁ φίλος του Τζότ Μπάρντετ πέταξε τὸ πιστόλι και άρχισε να σφαιφογυρίζη ούρλιάζοντας από τούς πόνους. "Η σφαίρα του είχε διαπεράσει πέρα ως πέρα τήν παλάμη. Κι' εκείνος πού είχε πυροβολήσει ήταν ὁ σερίφης.

Πλησίασε τόν Ντάντ, με προτεταμένο πιστόλι και τὸ πρόσωπό του φωτίσθηκε από χαρά.

---Μπράβο, Ντάντ!, του έλεε και με τὸ έλεύθερο χέρι του τόν χτύπησε φιλικά στον ώμο. "Έκανες καλή δουλειά.

Στάθηκε, τώρα, πρὸς τόν Τζότ Μπάρντετ.

---"Από δώ και μπρός οί παλληκαριές δέν θά σέ ωφελησουν, του έλεε.

"Έφθασε κοντά του και του πήρε τὰ δυό πιστόλια.

---Και τώρα για τή φυλακή!, έκανε με σκληρή φωνή, άκουμπώντας τήν κάννη του πιστολιού του στα νεφρά του Τζότ Μπάρντετ. Ντάν, πρόσεξε μην κάνη καμιά έξυπνάδα κανέναν από τούς φίλους του. "Ακολούθησέ με κι' έχε τὰ μάτια σου τέσσερα, πίσω.

Βγήκαν από τὸ μπάρ χωρίς να τούς συμβή τίποτε. Ο δρόμος ήταν έρημος από κόσμο.

---Τί θά τόν κάνουμε αυτόν; ρώτησε σέ μιά στιγμή ὁ Ντάντ, καθώς πλησίαζαν στη φυλακή.

---Θά με έλευθερώσετε!, μίλησε με ειρωνία και σαρκασμό, ὁ Τζότ Μπάρντετ. Βάξω στοίχημα πώς, ως αύριο, θά με έχετε έλευθερώσει. Γιατί, άν μάθη ὁ άδελφός μου ὁ Νάθαν πώς με συλλάβατε, θά σάς τινάξει όλους στον άέρα! Πάρτο άπόφασι, σερίφη, πώς θά με έλευθερώσης εσύ ὁ ίδιος!

Ο σερίφης έτριξε τὰ δόντια του, ώστόσο δέν του άπάντησε.

---Θά ειδοποιήσω τόν Μάρσαλ να έλθη να τόν παραλάβη, έλεε στον Ντάντ. Βέβαια, θά χρειαστούν έξη ήμέρες ώσπου να έρθη ὁ Μάρσαλ με τούς άνδρες του έδώ. Δέν μπορούμε, δυστυχώς, να του τόν πάμε έμεις.

---"Όχι, τολμήστε να με βγάλετε έξω από τὸ Ρίο Μπράβο!, έκανε προκλητικά ὁ Τζότ Μπάρντετ. "Ο Νάθαν θά σάς σκοτώσει όλους! "Αν δέν με έλευθερώσετε θά μετανωώσετε άκριδιά! Και σύ, σερίφη κι' αυτός ὁ μεθύστακας ὁ Ντάντ.

Ο σερίφης τόν έσπρωξε και σέ λίγο έφθαναν μπροστά στη φυλακή.

---"Ε, Στάμπν!, φώναξε ὁ σερίφης, "Άνοιξε, κάποιον σου φέρνω.

Η πόρτα τής φυλακής άνοιξε και παρουσιάστηκε ένας γέρος, με μακρυνά κατάλευκα κρεμαστά μουστάκια.

---Χί! Χί! έκανε. Τί βλέπω, σερίφη! Τόν φίλο μου τόν Τζότ Μπάρντετ; Τί έκανε;

---Σκότωσε έναν άνθρωπο. Πρέπει να τόν κλειδώσουμε σ' ένα κελλί, Στάμπν και να τόν προσέχουμε σαν τὰ μάτια μας.

---Σκότωσε άνθρωπο!, έκανε ὁ γερο - Στάμπν και τὰ χαρακτηριστικά του προσώπου του πήραν μιά κομική έκφρασι. Νομίζω πώς δέν είναι ή πρώτη φορά πού έκανε κάτι τέτοιο ὁ Τζότ Μπάρντετ.

---Ναί, μα τώρα τόν πιάσαμε επ' αυτοφώρω και δέν θά τήν γλυτώσει. Θά ειδοποιήσω τόν Μάρσαλ να έρθη να τόν παραλάβη. Στο μεταξύ, Στάμπν, πρέπει να λάβουμε τὰ μέτρα μας. Σέ καθιστώ υπεύθυνο για τή φύλαξη του Τζότ. Κλείδωσε τον σ' ένα κελλί και να βρίσκεσαι πάντα με τὸ όπλο στο χέρι. Να μην επιτρέψης σέ κανέναν άπολύτως να πλησιάσει τή φυλακή!

Ο Στάμπν χάιδεψε τὰ μουστάκια του και τὰ

ματία του έλαμψαν από ευχαρίστησι.

---Χί... Χί!, έκανε. 'Ο Τζότ Μπάρντετ στη φυλακή! Καλό κι' αυτό! Καιρός ήταν νά βάλλη μυαλό αυτός ο άνθρωπος.

Προχώρησε κουτσαίνοντας ως τ' γραφείο, πήρε έναν ορμαθό κλειδιών και άνοιξε ένα κελλί που χωριζόταν από τ' διάδρομο με χοντρά και ψηλά κάγκελα.

---Τζότ Μπάρντετ θά είσαι γείτονάς μου μερικώς ήμερες, τού ειπε.

'Ο σερίφης έσπρωξε τόν κρατούμενό του νά μπή στο κελλί και κλείδωσε τήν πόρτα.

---Θά πεταχτώ μιιά στιγμή νά βρω κανέναν γιά νά στείλω ένα γράμμα στόν Μάρσαλ, ειπε στόν Στάμπυ και βγήκε.

'Ο Τζότ Μπάρντετ πλησίασε τά σίδερα και κτύπησε τόν Στάμπυ χαμογελώντας.

---Στάμπυ, άνοιξέ μου τήν πόρτα νά βγω, τού ειπε. 'Ανοιξέ μου πούν έρθη ο άδελφός μου ο Νάθαν και με βρή φυλακισμένο, έδω μέσα. Θά είναι άργα τότε γιά σένα, Στάμπυ! Θά σου σπάση και τ' άλλο ποδάρι!

---Χέ... Χέ, τί έχει νά γίνη!, έκανε ο γέρος. Πάω νά ετοιμάσω μερικώς καραμπίνες. Θά χρειαστούν γιά τήν ύποδοχή τού άδελφού σου τού Νάθαν και τής παρέας του!

'Ο Τζότ Μπάρντετ στράφηκε τώρα πρὸς τόν Ντάντ, πού έμεινε μόνος του μπροστά στήν κλειδωμένη πόρτα.

---Ντάντ, άνοιξέ μου!, τού ειπε. 'Ανοιξέ μου και θά ξεχάσω πώς είσαι ή αιτία πού βρίσκομαι έδω μέσα. Τί θέλεις νά παραστήσης, διάβολε; Τόν σκληρό άνδρα; Δεν δλέπεις πού τά χέρια σου τρέμουν; Χρειάζεσαι ούισκυ, Ντάντ! Χωρίς ούισκυ δεν μπορείς νά ζήσης! 'Ανοιξέ μου τήν πόρτα και θά σέ πληρώσω γιά νά πίνης ούισκυ όλη σου τή ζωή! 'Εχω πολλά λεφτά, Ντάντ!

Πράγματι, ο Ντάντ, ήταν άξιολύπητος. Είχε μιιά δολόκληρη μέρα νά βάλλη ούισκυ στο στέμα του και τά χέρια του έτρεμαν άπελπιστικά. Τά λόγια τού Τζότ Μπάρντετ τόν γαργαλούσαν. 'Ωστόσο, κατάφερε ν' άντέξει στόν πειρασμό.

---Δέν θά ξεχάσω ποτέ μου τήν προσβολή πού μου έκανες, πετώντας μου τ' νόμισμα, όπως πετούν τ' κόκκαλο στο σκύλο!, τού ειπε. Μόνο όταν μάθω ότι πέθανες, θά τ' ξεχάσω, Τζότ Μπάρντετ!

---Θά τ' ξεχάσης μπροστά σ' ένα ποτήρι ούισκυ πού θά σέ κεράσω όταν βγω, Ντάντ!

---Δέν θά ξανα πιά ούισκυ, Τζότ Μπάρντετ!

'Ο κρατούμενος ξέσπασε σέ τρανταχτά γέλια. 'Ο Στάμπυ έφθασε κοντά τους σέρνοντας τ' κουστό του πόδι.

---Τί συμβαίνει, γιατί γελάς, Μπάρντετ; ρώτησε.

---Γιατί ο Ντάντ μου ειπε πώς δεν θά ξαναβά-

λη ούισκυ στο στόμα του! 'Αν είναι δυνατόν!

'Ο Στάμπυ έπιασε τόν Ντάντ από τ' χέρι και τού τ' έσφιξε.

---Ναί, τού ειπε, δεν πρέπει νά ξαναπιής ούτε γουλιά από αυτό τ' βρωμερό πιστό, Ντάντ. Πρέπει νά κρατήσης τήν ύπόσχεσί σου. Τ' τομάρι σου άξίζει πολύ περισσότερο άπ' ό,τι τ' έχεις έκτιμήσει έσύ.

ΚΛΟΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ο NTANT KATEBHKΕ από τ' άλόγο του και βάλθηκε νά στρίψει ένα τσιγάρο. Τ' κατώρθωσε με πολύ κόπο γιατί τά χέρια του έτρεμαν και ο καπνός τού χυνόταν.

---Καταραμένο ούισκυ!, έκανε άναστενάζοντας. Νά δούμε ως πότε θ' άντέξω!

'Ο σερίφης τού ειχε πη νά κάνη μιιά βόλτα στο Ρίο Μπράβο και ύστερα νά περιμένη στήν άκρη τής κομοπόλεως, προσέχοντας έναν από τούς κεντρικούς δρόμους πού οδηγούσαν σ' αυτή. Στο δρόμο από τόν όποιο θά έρχώταν ο Νάθαν Μπάρντετ, ο άδελφός τού φυλακισμένου.

Δέν πρόλαβε νά τραβήξη δυό ρουφηξιές από τ' τσιγάρο του όταν, στο βάθος τού δρόμου είδε ένα σύννεφο σκόνης. 'Εβγαλε τ' πιστόλι του, σφίγγοντάς τ' με δύναμη άνάμεσα στά δάχτυλά του γιά νά μ'ην τρέμη και περιμένη.

Δέν ήταν ο Νάθαν, ο άδελφός τού Τζότ, όπως περιμένη, αλλά ένας χοντρός, ξανθός και ήλικιωμένος άνδρας πού βάδιζε έπικεφαλής δυό άμαξιών, σκεπασμένων με τέντα και μερικῶν καβαλλάρηδων.

'Όταν είδε τόν Ντάντ νά στέκεται στή μέση τού δρόμου με τ' πιστόλι στο χέρι, σταμάτησε τ' άλόγο του κι' έκανε νόημα και στούς άλλους νά κάνουν τ' ίδιο.

---Τί συμβαίνει, μεθύστακα; τόν ρώτησε.

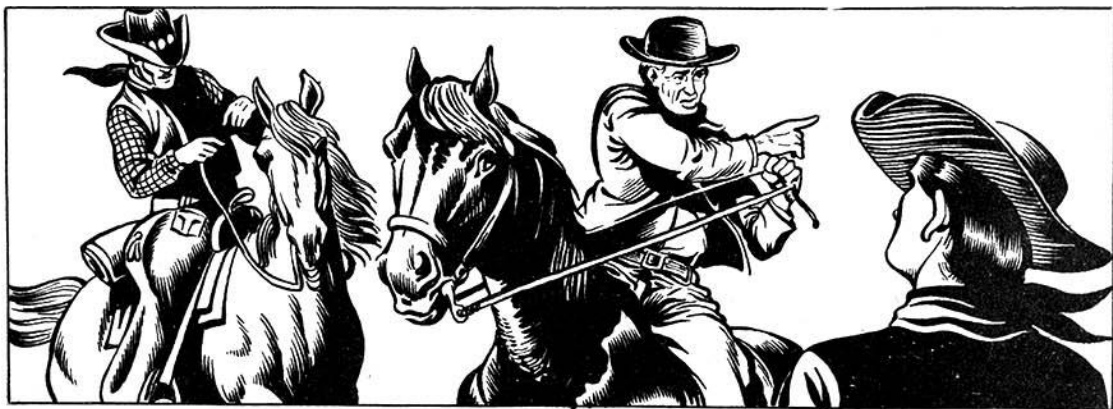
'Ο Ντάντ ένοιωσε τ' πρόσωπό του ν' ανάβη και τά νεύρα του νά τεντώνουν. Τόσες φορές ως τώρα, τόν είχαν πη μεθύστακα, μα δεν τού κακοφαινόταν, άρκεί νά τόν κερνούσαν στο τέλος κανένα ποτήρι ούισκυ. Αυτή τή φορά, όμως, τού κακοφάνηκε και με πολύ κόπο κατώρθωσε νά φανή ήρεμος.

---Μπόμπ Χουήλερ, πέρασε νά σέ δη ή σερίφης, τού ειπε. Μπορώ νά μάθω τί κουβαλάς, στα σκεπασμένα σου άμάξια;

---Κουβαλώ δυναμιτες, τού άπάντησε ο άλλος, ωστόσο, δεν έξρω ποιός σου έδωσε τ' δικαίωμα νά με σταματάς στο δρόμο. 'Απορώ ποιός σου έμπιστεύθηκε αυτό τ' όπλο.

---Κάνω τή δουλειά μου, Χουήλερ. 'Εχουμε στή φυλακή τόν Τζότ Μπάρντετ και παίρνουμε τά μέτρα μας.

Αίπλα στόν Χουήλερ ήρθε και στάθηκε ένα με-

λαχροινό παλληκάρι.

---Τόν Τζότ Μπάρντετ! Έκανε. Τί πάθατε, τρελλαθήκατε; 'Ο αδελφός του ό Νάθαν θά σάς κάνη νά πληρώσετε ακριβά αυτή την προσβολή.

---Σκότωσε έναν άνθρωπο, ό Τζότ Μπάρντετ, τούς έξήγησε ό Ντάντ. Γι' αυτό τόν κλείσαμε στη φυλακή. Ειδοποιήσαμε τόν Μάρσαλ νά έρθη νά τόν παραλάβη.

---'Ωσπου νά έρθη ό Μάρσαλ, θά σάς κάνη όλους ό Νάθαν, έπε το μελαχροινό παλληκάρι και γέλασε ειρωνικά, κυττάζοντας επίμονα τό άξύριστο πρόσωπο τού Ντάντ.

---Πάμε, Κολοράντο, τού έλεπε ό Μπόμπ Κουήλερ. Πάμε νά βρούμε τόν σερίφη. Δέν πιστεύω νά μάς μπλέξη κι' έμάς, σ' αυτή την υπόθεση.

Χτύπησαν τά άλογά τους και σέ λίγο έφθασαν μπροστά στη φυλακή. 'Ο σερίφης τούς υποδέχτηκε μέ τό όπλο στό χέρι. Γνώριζε τόν Κουήλερ και είχε καλές, πάντα, σχέσεις μαζί του.

---Τί συμβαίνει, Τσέινς; τόν ρώτησε ό Κουήλερ. Έμαθα πώς συλλάβετε τόν Τζότ Μπάρντετ. Κάνετε πολύ άσχημα. 'Ο αδελφός του ό Νάθαν δέν θά καταπιή αυτή την προσβολή. Θά σάς κηρύξη άνοιχτά τόν πόλεμο.

---Τό έχω ύπ' όψη μου, Κουήλερ, τού άπάντησε ό σερίφης. Έλαβα τά μέτρα μου και τόν περιμένω.

---Ναί, αλλά εσαι μόνος σου. Ξέρω πώς όλο τό Ρίο Μπράβο είναι μέ τό μέρος τού Νάθαν. Θά τόν υποστηρίξει γιατί τόν φοβάται.

---Τό ξέρω κι' αυτό. Τί ήθελες νά κάνω, όμως; Ν' άφήσω ελεuthero τόν Τζότ Μπάρντετ, πού σκότωσε μπροστά στά μάτια μου, έναν άνθρωπο;

Σταμάτησε για λίγο κι' ύστερα ρώτησε τόν Κουήλερ:

---'Εσθ δέν θά με βοηθήσης;

'Ο Κουήλερ άνασήκωσε τούς ώμους του.

---'Εγώ κυττάζω τή δουλειά μου, άπάντησε. Είμαι περαστικός από τό Ρίο Μπράβο και δέν σκοπεύω νά μπλέξω σ' αυτή την υπόθεση. Θά φύγω άμέσως.

---Μού φαίνεται σάν δύσκολο, Κουήλερ. 'Ο Νάθαν δέν θά σέ άφήση νά φύγης.

---Γιατί;

---Γιατί φοβάται μήν ειδοποιήσης τόν Μάρσαλ ή τό στρατό και έρθη νά μάς βοηθήση. Έπειτα, τά ζώα σου, μού φαίνονται πολύ κουρασμένα, καθώς και οι άνθρωποί σου.

---Νά πάρη ό διάβολος έκανε ό Κουήλερ δέν έχεις άδικο. Θά μείνω μιά - δυό μέρες στό ξενοδοχείο κι' ύστερα θά φύγω.

---Δέν πρόκειται νά μπλέξουμε μέ τό Νάθαν, πήρε τό λόγο ό Κολοράντο, τό μελαχροινό παλλη-

κάρι. Τί μάς ενδιαφέρει, έμάς, αν ό αδελφός του σκότωσε έναν άνθρωπο;

'Ο σερίφης τού έρριξε μιά άγρια και περιφρονητική ματιά, ωστόσο δέν τού μίλησε.

---Αυτόν τόν μεθύστακα τόν Ντάντ τόν πήρες για βοηθό σου; τόν ρώτησε ό Κουήλερ.

---Ναί, γιατί;

---Γιατί δέν είναι ικανός νά κρατήσει ούτε ένα πιστόλι. Τά χέρια του τρέμουν λές και είναι γέρος εκατό χρονών. 'Ωραίο βοηθό διάλεξες, μά την άλήθεια! Έναν μεθύστακα!

---'Ο Ντάντ είναι πολύ καλός, τού άπάντησε ό σερίφης. Έφθασε ως αυτό τό σημείο έξ αιτίας μάς γυναίκας. Πρώτα, δέν έπινε ούτε γουλιά. 'Όταν, όμως, τόν έγκατέλειψε εκείνη, έγινε άλλος άνθρωπος, έχω την εντύπωση πως θά ξαναβρή τόν έαυτό του και θά γίνη όπως πρώτα.

---'Αν τόν άφήση νά ζήσει ό Νάθαν Μπάρντετ!, έλεγε γελώντας ό Κολοράντο.

---Σκασμός!, τόν έκοψε ό Κουήλερ.

'Ο Κολοράντο έσκυψε ύποτακτικά τό κεφάλι, ενώ ό σερίφης τόν κεραυνοβόλησε μέ μιά, ακόμα, άγρια ματιά,

---Θά μείνω στό ξενοδοχείο, έλεπε ό Κουήλερ στό σερίφη.

---Νά διώξης τά άμάξια μέ τά άλογα πιο έξω γιατί δέν ξέρω τί μπορεί νά γίνη, τού άπάντησε εκείνος. Καί... σκέψου αυτό πού σου έπλα, Κουήλερ. Ξέρω πώς εσαι ένας τίμος άνθρωπος.

---Μήν επιμένεις, Τσέινς!, τού άπάντησε ό Κουήλερ. Είναι λεπτή ή θέσις μου, δέν μπορώ νά σε βοηθήσω. Δέν θέλω νά κάνω έχθρό ούτε έσένα, ούτε τόν Νάθαν. Γιατί ό Νάθαν είναι δυνατόν και μπορεί νά μου κάνη κακό.

Είχε αρχίσει νά βραδύαζε όταν ό Ντάντ γύρισε στη φυλακή. Είχε τά χάλια του γιατί δέν είχε πιή ούτε γουλιά ούίσκου.

'Ο γέρο - Στάμπν, αντίθετα, βρισκόταν στα κέφια του. Έβγαλε μιά φουσαρμόνικα από την τσέπη του και άρχισε νά παίζει.

---Πάψε, γέρο!, τού φώναξε σέ μιά στιγμή, νευριασμένος, ό Ντάντ.

'Ο Στάμπν έβγαλε τή φουσαρμόνικα από τό στόμα του, μέ μιά νευρική χειρονομία. Έτσι, κούνησε μελαγχολικά τό κεφάλι του, χωρίς νά μιλήσει.

---Ντάντ τού έλεπε ό σερίφης πάμε μιά βόλτα. Πρέπει νά μάς δούν οι φίλοι τού Νάθαν και νά καταλάβουν πως δέν τούς φοβόμαστε και δέν κλειστήκαμε στό κτίριο τής φυλακής.

Βγήκαν και άρχισαν νά προχωρούν άργά και άμίμητα. Ξαφνικά ένας πυροβολισμός άντήχησε κά-

που εκεί κοντά και τον ακολούθησε μιά κραυγή πό-
νου.

Με τὰ πιστόλια στὰ χέρια οἱ δυὸ ἄνδρες, ἔτρεξαν νὰ δοῦν. Καθὼς ἔστριψαν τὴν πρώτη γωνία τοῦ δρόμου εἶδαν ἕναν ἄνθρωπο νὰ χτυπιέται καταγῆς. Τὴν ἴδια στιγμή, στὴν πιὸ κάτω γωνία, ἔστριβε μιά σκιά. Ὁ Ντάντ πρόλαβε καὶ πυροβόλησε τὴν τελευταία στιγμή.

—Εἶναι ὁ Χουήλερ!, ἄκουσε τὸ σερίφη νὰ λέη, καθὼς εἶχε σκύψει πάνω στὸν ἄνθρωπο πού σπάρ-
ραζε.

Ὁ Ντάντ ἔσκυψε κι' αὐτὸς ἐπάνω του.

—Ποιὸς σὲ χτύπησε, Χουήλερ; τὸν ρώτησε ὁ σερίφης, ἀνασηκώνοντάς του.

Μὰ ὁ Χουήλερ δὲν πρόλαβε νὰ μιλήσῃ. Κάτι σὰν ψιθύρος βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του κι' ὕστερα ξεψύχησε.

—Τί ἔγινε; ρώτησε τότε ὁ σερίφης τὸν Ντάντ. Κάποιον πυροβόλησες, στὴ γωνία.

—Ἐφυγε, τοῦ εἶπε ὁ Ντάντ. Ἐχῶ τὴν ἐντύπω-
σι, ὅμως, πὼς τὸν τραυμάτισα.

Ὁ σερίφης πήρε μιά βαθεῖα ἀνάσα.

—Μόνος του ἔφαγε τὸ κεφάλι του, εἶπε δείχνον-
τας τὸν Χουήλερ. Νόμιζε πὼς θὰ μείνῃ ἥσυχος ἀν
δὲν ἀνακατευθῇ καὶ δὲν βοηθήσῃ κανέναν. Νὰ ποῦ
εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Νάθαν τὸν
σκότωσαν ἐπὶ τόσους γιὰτὶ φοβήθηκαν πὼς θὰ μᾶς
βοηθήσῃ.

Ἐκεῖνὴ τὴ στιγμή φάνηκε τρέχοντας ἕνας ἄν-
θρωπος. Ὅταν ἔφθασε κοντὰ τους, σταμάτησε.
Ἦταν ὁ Κολοράντο.

—Σερίφη, ἄκουσα κάτι πυροβολισμούς, ἔκανε
ἀνήσυχος. Τί συμβαίνει; Μήπως εἶδες τὸν Χουή-
λερ;

Ὁ σερίφης παραμέρισε καὶ τοῦ τὸν ἔδειξε.

—Νάτον! τοῦ εἶπε. Τὸν σκότωσαν οἱ ἄνθρωποι
τοῦ Νάθαν πού φοβηθήκατε νὰ τὰ βάλετε μαζί τους
γιὰ νὰ μὴ σᾶς κάνουν κακό. Φώναξε τώρα τοὺς
συντρόφους σου νὰ τὸν πάρετε.

Ὁ Κολοράντο ἔμεινε γιὰ μιά στιγμή ἀσάλευ-
τος, τόσο τρομερὴ ἦταν ἡ ἔκπληξις πού δοκίμασε.
Ἐπειτα, κατ' ὀρθωσιν μόνον νὰ ψελλίσῃ:

—ὦ... κύριε Χουήλερ!

—Πάμε, Ντάντ!, εἶπε ὁ σερίφης στὸ σύντροφό
του.

Ἐφθασαν ὡς τὴν γωνία ἐκεῖνὴ πού εἶχε στρέψει
ἡ σκιά καὶ ἔσκυψαν στὸ χῶμα. Παρ' ὅλο τὸ σκοτάδι,
μπόρεσαν νὰ διακρίνουν ἰχνη αἱμάτων.

—Πράγματι, τὸν χτύπησες, εἶπε ὁ σερίφης στὸν
Ντάντ. Ποῦ νὰ κρυφθῇ, ὅμως;

Ὁ Ντάντ κύτταξε δεξιὰ κι' ἀριστερά του. Στὸ
τέλος ἔδειξε τὸ μπάρο τοῦ Τσάρλυ, πού ἦταν ἀνοι-
χτὸ κι' εἶχε φῶς.

—Ἐκεῖ μέσα μπορεῖ νὰ μῆκε, εἶπε. Τὸ μπάρο

τοῦ Τσάρλυ εἶναι ἡ φωλιά αὐτῶν τῶν καθαυμά-
των.

ΛΙΓΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΑΙΜΑ...

Σ ΤΟ ΜΠΑΡ βρισκόνταν ἐκεῖνὴ τὴ στιγμή καμ-
μιά δεκαριά πελάτες. Μόλις εἶδαν τὸν σερίφη
καὶ τὸν Ντάντ νὰ μπαίνουν, σταμάτησαν τὶς κου-
βέντες καὶ τοὺς κύτταξαν καὶ τοὺς δυὸ ὑποπτα.

—Καλησπέρα, μίλησε πρῶτος ὁ σερίφης.

Δὲν τοῦ ἀπάντησε κανεὶς.

—Μήπως μῆκε πρὶν λίγο κανέναν τραυματισμέ-
νο; ἐδῶ; ρώτησε.

Οἱ πελάτες δὲν ἄνοιξαν τὰ στόματά τους.

—Ἐ, σὲ σᾶς μιλάω!, φώναξε τότε ὁ σερίφης.

—Δὲν εἶδαμε κανέναν, βιάστηκε ν' ἀπαντήσῃ ὁ
Τσάρλυ, ὁ μπάρμαν. Δὲν μῆκε κανεὶς, πρὶν λί-
γο, ὅπως λές, στὸ μπάρο.

Ὁ σερίφης τοὺς κύτταξε ἕναν - ἕναν, κατὰματα.

Ὅλα τὰ πρόσωπα ἦταν ὑποπτα. Μερικοὶ τὸν κύτ-
ταξαν εἰρωνικά καὶ ἄλλοι ἄγρια.

—Θὰ πιῇτε ἕνα οὔισκν; προθυμοποιήθηκε νὰ τοὺς
κεράσῃ ὁ μπάρμαν.

Ὁ σερίφης ἔκανε μιά ἀρνητικὴ κίνησι μετὰ τὸ κε-
φάλι του.

—Τότε ἔκανε ὁ Τσάρλυ χαμογελώντας, θὰ πιῇς
ἐσὺ Ντάντ. Θὰ στὸ κεράσω διπλό, μάλιστα.

Καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο, ἔβαλε ἕνα
ποτήρι στὸν μπάγκο καὶ τὸ γέμισε ὡς τὴ μέση μετὰ
οὔισκν.

Ὅλων τὰ μάτια στράφηκαν πρὸς τὸν Ντάντ.
Ἐκεῖνος κύτταξε τὸ ποτήρι μετὰ μάτια πού ἔλαμπαν
παράξενα.

—Ἐλα, λοιπόν, τοῦ εἶπε ὁ μπάρμαν. Ἀπὸ πότε
σταμάτησες νὰ πίνης;

Στὸ πρόσωπο τοῦ Ντάντ ἄρχισαν νὰ διαγράφον-
ται τὰ συνασθήματα μιᾶς τρομερῆς πάλης πού γι-
νόταν μέσα του. Τὸ οὔισκν τὸν μαγνητίζει ὥστόσο,
ἡ ντροπὴ, τὸν συγκατοῦσε καὶ δὲν πλησίαζε ν' ἀ-
πλώσῃ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸ ρουφήξῃ.

Ὁ σερίφης τὸν κύτταξε μετὰ ἀγωνία. Θὰ μπορού-
σε, τάχα ν' ἀντέξῃ στὸν πειρασμό;

Σ' ἐμὴ στιγμή, τὸν εἶδε νὰ κἀνὴ βῆμα πρὸ τὸν
μπάγκο.

—Ντάντ!, τοῦ φώναξε αὐστηρά.

Μὰ ὁ Ντάντ δὲν γύρισε οὔτε νὰ τὸν κυττάξῃ.

—Ντάντ!, ξαναφώναξε.

Ὁ Τσάρλυ πήρε τὸ μέρος τοῦ Ντάντ.

—Γιὰτὶ φωνάζεις, σερίφη; τοῦ εἶπε. Ἄφησε τὸν
ἄνθρωπο νὰ πιῇ τὸ γιαντρικὸ του.

Ἐνα χαχανητὸ ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ μέρος πού στέ-
κονταν οἱ πελάτες.

Στὸ μεταξὺ ὁ Ντάντ, εἶχε καρφωμένα τὰ μάτια
τον πάνω στὸ ποτήρι. Μά, δὲν κύτταξε τὸ οὔισκν, ὅ-
πως νόμιζαν οἱ ἄλλοι καὶ αὐτὸς ὁ σερίφης, ἀκόμα

κίτταξε το χρώμα του που γινόταν κόκκινο γιατί, έπεφταν μέσα σ' αυτό, σταγόνες αίματος!

Με μιά αστραπιαία κίνηση, ο Ντάντ, τράβηξε το πιστόλι και πυροβόλησε στρέφοντας την κάννη του ψηλά, προς το πατάρι, χωρίς να σηματοδεύσει καν. Την άμέσως επόμενη στιγμή, ένα ανθρώπινο σώμα έπεφτε από το πατάρι, πάνω στο πάτωμα, κάνοντας έναν βαρύ γδούπο.

Ο σερίφης τράβηξε κι' αυτός το πιστόλι.

---Ντάντ, είπε στον σύντροφό του, μπράβο, έκανες καλή δουλειά. Αυτός ο άνθρωπος ήταν έτοιμος να μās πυροβολήσει. Πώς τον πήρες είδησι;

---Είναι κείνος που τραυμάτισα έξω, πριν λίγο, απάντησε ο Ντάντ. Έκείνος που σκοτώσε τον Χουνήλερ και μπήκε εδώ μέσα για να κρυφτεί και που κανείς απ' όσους βρίσκονται εδώ δεν τον είδε! Καθώς κίτταζε το ούισκυ, πρόσεξε πώς το χρώμα του άλλαζε και γινόταν κόκκινο. Από το πατάρι έπεφτε αίμα! Κατάλαβα πώς εκεί πάνω έπρεπε να βρίσκεται ο τραυματίας και πυροβόλησα στην τύχη.

Ο σερίφης έστρεψε την κάννη του πιστολιού του προς το μέρος των πελατών.

---Όποτε, κανείς από σάς δεν τον είδε που μπήκε; γρύλλισε.

Όλα τα μάτια τόν κίτταξαν με μίσος.

Ο Ντάντ πήρε θέσι δίπλα στο σερίφη, με το δάχτυλο έτοιμο στη σκανδάλη.

---Κάντέ μου τη χάρη να λύσετε τις ζώνες σας και να τις αφήσετε στο πάτωμα!, διέταξε με άγρια και αποφασιστική φωνή ο σερίφης.

Κανείς από τους πελάτες δεν κινήθηκε.

---Ε, χαζοπούλια!, φώναξε, τότε, κατακόκκινος ο μπάρμαν. Δεν ακούσατε τί σάς είπε;

---Τσάρλυ, έβγα έξω από τον μπάγχο γρήγορα!, τόν διέταξε κι' αυτόν ο σερίφης.

Ο Τσάρλυ υπάκουσε.

---Ντάντ, είπε στον σύντροφό του τώρα ο σερίφης, αν μέσα σε ένα λεπτό δεν έχουν βγάλει τις ζώνες με τα πιστόλια, κίττα τους στο ψαχνό!

Τα χαρακτηριστικά του προσώπου του ήταν τόσο τραβηγμένα και άγρια, που οι πελάτες διάστηκαν να φέρουν τα χέρια στη μέση και να εκτελέσουν τη διαταγή του.

Ξαφνικά, το πιστόλι του σερίφη βρυχήθηκε. Τότε, ένας από τους άνδρες που στέκονταν απέναντί του, άφησε να τρέξει το πιστόλι που κρατούσε και χοροπήδησε σαν δαμονισμένος, σφίγγοντας τη ματωμένη παλάμη του. Είχε τολμήσει να τραβήξει το πιστόλι, μα το άγρυπνο μάτι του σερίφη τόν πήρε είδησι και πυροβόλησε.

---Κάνετε, όλοι ένα βήμα πίσω! διέταξε ο σερίφης.

Όλοι οι άνδρες βρέθηκαν, τώρα, κολλημένοι στον τοίχο.

---Ντάντ, μάζεψε τα πιστόλια τους και πάμε!.

είπε ο σερίφης στο σύντροφό του.

Ο Ντάντ δεν χρειάστηκε δεύτερη κουνέντα. ---Ε, σερίφη, μίλησε τότε κάποιος απ' όλους τους θαμώνες. Αν νομίζεις πως ο Νάθαν Μπάρντρεντ δεν θα βρή πιστόλια να σε σκοτώσει, κάνεις λάθος!

Ο σερίφης γύρισε και τόν κίτταξε με παγωμένο βλέμμα. Όσοσο δεν του μίλησε. Πήρε κι' αυτός μερικά από τα πιστόλια που είχε μαζέψει από κάτω, ο Ντάντ και βγήκαν από το μπαρ.

---Κάναμε καλή δουλειά, Ντάντ του είπε όταν απομακρύνθηκαν. Ο δολοφόνος του Χουνήλερ βρήκε την τιμωρία που του άξιζε. Τα πράγματα, όμως, είναι πολύ δύσκολα. Ο Νάθαν Μπάρντρεντ θα φθάσει από στιγμή σε στιγμή. Είναι ο πιο σκληρός καου -- μπού της περιοχής κι' έχει πολλούς μπράδους μαζί του, αποφασισμένους να σκοτωθούν για χάρη του. Διερωτώμαι αν θ' αντέξουμε ως το τέλος. Χρειάζονται πέντε μέρες, ακόμα, ώπου να έρθει ο Μάρσαλ.

Μπήκαν στη φυλακή και ο γερο - Στάμπυ τούς υποδέχτηκε με χαρά.

---Ακουσα πολλούς πυροβολισμούς και ανησυχία, τούς είπε.

---Εσύ, ό,τι και να γίνει, δεν πρέπει να το κουνήσεις από δω, του είπε ο σερίφης. Θα φυλάς τόν Τζότ Μπάρντρεντ σαν τα μάτια σου! Έχει τίποτε για φαγητό;

Ο Στάμπυ έβγαλε από ένα ντουλάπι λίγο ψητό κορέας και λίγο ψωμί. Έβγαλε, ακόμα και μιά στάμνα με ούισκυ.

Έστρωσε πρόχειρα πάνω σε ένα τραπέζι. Ο Ντάντ, κίτταξε τη στάμνα αχόρταγα. Τα χέρια του έτρεμαν περισσότερο από τις άλλες φορές. Με κόπο κρατιόταν για να μη την αρπάξει και τη φέρει στα χείλη του.

Ο σερίφης τη σήκωσε και έκανε πώς θα πιη. Όμως δεν πρόλαβε καλά - καλά να την σηκώσει, όταν του έπεσε από τα χέρια και έσπασε στο δάπεδο σε χίλια κομμάτια.

---Ε!, έκανε ο γερο - Στάμπυ. Με κατέστρεψες, σερίφη! Χύθηκε όλο το ούισκυ!

Ο σερίφης δεν έμεινε. Όσο για τόν Ντάντ, σκέπασε με απόγνωσι το πρόσωπό του και δεν δέχτηκε να φάη ούτε μπουκιά, του είχε κακοφανή έπειδή ο σερίφης έσπασε επίτηδες τη στάμνα με το ούισκυ.

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΝΑΘΑΝ

ΜΟΛΙΣ ΕΙΧΑΝ ξυπνήσει κι' είχαν καπνίσει το στριφτό τσιγάρο τους, όταν άκουσαν τόν γερο - Στάμπυ, να στριγγλίζει:

---Έρχεται! Έρχεται!

Ο σερίφης τινάχτηκε επάνω και άρπαξε μιά κα-

καρμπίνα. Τό ίδιο έκανε και ό Ντάντ.

---Έρχεται ό Νάθαν!, έξακολούθησε ό Στάμπυ. Μαζί με τέσσερις ακόμα, παλληκαράδες του! Νά του ρίξω, σερίφη;

Είχε τό δάχτυλο περασμένο στη σκανδάλη της καρμπίνας του, έτοιμος νά τήν πατήση.

---"Ήσυχα, Στάμπυ!, τόν μάλωσε ό σερίφης.

Πίσω τους ακούστηκε ένα κοροϊδευτικό γέλιο. Ήταν ό Τζότ Μπάρντετ, ό κρατούμενός τους. Είχε ακούσει τό όνομα του άδελφού του και τό πρόσωπό του έλαμπε από χαρά.

---"Ωστε, έρχεται ό Νάθαν!" έκανε. Και τώρα, σερίφη, τί γίνεται; Ποιός θά σέ βοηθήση; 'Ο μεθύστακας ή ό κουτσός πού τόν έχεις γιά δεσμοφύλακά μου;

'Ο Στάμπυ έγινε κατακόκκινος από τό θυμό του και στράφηκε προς τό μέρος του.

---Θά σου τήν κόψω τή γλώσσα άν με ξαναπής κουτσό!, του είπε.

'Ο σερίφης, στό μεταξύ, είχε φθάσει ως τήν πόρτα και τήν άνοιξε. Με ένα πήδημα βρέθηκε έξω.

Είδε πέντε καθαλλάρηδες, πού άπεχαν κάπου εκατό μέτρα από τή φυλακή, νά προχωρούν προς τό μέρος του. Τους άφησε νά πλησιάσουν στά τριάντα μέτρα κι' ύστερα πρότεινε τήν καρμπίνα του. Δίπλα του πήρε θέσι ό Ντάντ και πιά πέρα ό Στάμπυ.

Οί καθαλλάρηδες, πού έπικεφαλής τους βρισκόταν ό Νάθαν Μπάρντετ, σταμάτησαν.

---Πού πηγαίνεις, Νάθαν Μπάρντετ; μίλησε πρώτος ό σερίφης.

---"Ήρθα στό Ρίο Μπράβο γιατί κάτι άκουσα γιά τόν αδελφό μου, σερίφη. Είναι αλήθεια;

---Ναί, Νάθαν, είναι αλήθεια.

Τό πρόσωπο του Νάθαν ήταν ψυχρό και άνέκφραστο.

---"Έμαθα πώς τόν έχεις κλεισμένο στη φυλακή και περιμένεις τόν Μάρσαλ γιά νά του τόν παραδώσης.

---Δέν σου είπαν ψέματα. Αυτό συμβαίνει. 'Ο άδελφός σου σκότωσε έναν άνθρωπο και πρέπει νά δικαστή.

Τά μάτια του Νάθαν Μπάρντετ άστραψαν άγρια.

---Κανένας Μπάρντετ, ως τώρα, δέν έδωσε λόγο γιά τους ανθρώπους πού σκότωσε!; είναι ξερά.

---Ναί, μά τώρα άλλαξαν οί καιροί, του άπάντησε ειρωνικά ό σερίφης. "Όποιος σκοτώνει, θά πληρώνη. Τούλάχιστον αυτό θά γίνεται εδώ, στό Ρίο Μπράβο.

---"Ακουσε, Τσέινς, σέ θεωρώ λογικό άνθρωπο, του είπε ό Νάθαν. Γιατί σου άρέσει νά παίξης με τή φωτιά; Έχω περισσότερη δύναμη από σένα, έδω στό Ρίο Μπράβο. Γιατί θέλεις νά χυθή αίμα; Άφησε ελεύθερο τόν Τζότ και θά ξεχάσω ό,τι συνέβη μεταξύ μας.

---'Ο Τζότ θά παραδοθή στον Μάρσαλ, Νάθαν!

---"Τότερα από πέντε μέρες;

---Ναί.

---Μά... ύστερα από πέντε μέρες μπορεί νά σ'ς έχουν φάει τά όρνια!

---Νάθαν, άν ήρθες νά με άπειλήσης και νά με φοβίσης, χάνεις άδικα τά λόγια σου.

---"Ωστε, έπιμένεις νά κρατάς τόν Τζότ στη φυλακή;

---Θέλεις τίποτε άλλο, Νάθαν;

'Ο Νάθαν Μπάρντετ έμεινε γιά μία στιγμή σκεπτικός.

---Θέλω νά δω τόν αδελφό μου, είπε.

---Δώσε μου τό πιστόλι σου και θά τόν δής. Πρέπει νά μου παραδώσετε όλα τά πιστόλια.

---Θά τά πάρете όταν φύγετε από τό Ρίο Μπράβο.

"Όποιος τολμήση νά κινηθή από τή θέση του χωρίς νά μου έχη παραδώσει προηγουμένως τό πιστόλι του, θά πέση νεκρός!

---Αυτό δέν θά γίνη ποτέ, σερίφη!

Και οί τρεις καρμπίνες ύψώθηκαν άπειλητικά προς τό μέρος των καθαλλάρηδων. Οί άνθρωποι του Νάθαν Μπάρντετ ήταν έτοιμοι νά φέρον τ'α χέρια στις λαβές των πιστολιών τους. Μά ό έπικεφαλής τους τους σταμάτησε.

---"Τακούστε!, είπε ξερά. Δώστε τά πιστόλια σας στό σερίφη.

'Ο γερο - Στάμπυ, με ένα νόημα του σερίφη, τους πλησίασε και άρχισε νά παίρνει τά πιστόλια τους.

---Και τώρα, Νάθαν, μπορείς νά δής τόν αδελφό σου, του είπε ό σερίφης.

Του άνοιξε τήν πόρτα και μπήκαν μέσα. Μόλις τους είδε ό Τζότ, πού βρισκόταν πίσω από τά σίδερα, άρχισε νά ουρλιάζει:

---Νάθαν! Πρέπει νά τους σκοτώσης όλους! Μ' έχουν κλείσει τόσες ώρες εδώ μέσα!

'Ο Νάθαν Μπάρντετ πλησίασε κοντά στά σίδερα, με τό ίδιο άνέκφραστο πρόσωπο.

---Μήπως σέ χτύπησαν; ρώτησε τόν αδελφό του.

---"Οχι, άπάντησε εκείνος. Πρέπει, όμως, νά με βγάλης, Νάθαν! Δέν μπορώ ν' άντέξω εδώ μέσα!

---Σου χρειάζεται ένα γερό ξύλο και δέν θά τό γλυτώσης, του είπε ό αδελφός του. Φέρθηκες ήλίθια και σ' έπιασαν και τώρα με παρακαλείς σάν παιδί, νά σε βγάλω.

---Νάθαν! "Αν με παραδώσουν στον Μάρσαλ θά με σκοτώσουν!

---Πάψε, δάκα! "Ως αύριο ή μεθαύριο τό πού, θά σ' έχω βγάλει!

Και χωρίς νά πη τίποτε άλλο, έκανε μεταβολή και βγήκε.

---"Ακουσε, σερίφη; είπε μόλις έπιασε τά χυ-

λινάρι του αλόγου του. 'Ο Τζότ Μπάρντετ δεν θα παραδοθῇ στὸν Μάρσαλ! Σκέψου καλὰ τὰ λόγια μου καὶ ἀποφάσισε.

---'Ο Τζότ Μπάρντετ, ἀν δὲν παραδοθῇ στὸν Μάρσαλ, θὰ πεθάνῃ μαζί μου!, τοῦ ἀπάντησε ὁ σερίφης. Θὰ κρατήσω δυὸ τελευταῖες σφαῖρες. Μία γιὰ κεῖνον καὶ μία γιὰ μένα.

---Πολὺ καλὰ, ἔκανε ὁ Νάθαν καί, μὲ ἓνα σάλτο ἀνέβηκε στὴ σέλλα του.

Τὰ πέντε ἀλογα ἀπομακρύνθηκαν καλπάζοντας.

---Στάμπυ, εἶπε τότε ὁ σερίφης στὸ γέρο, ἐγὼ καὶ ὁ Ντάντ θὰ πάμε μιά στιγμὴ ὡς τὸ ξενοδοχεῖο. Πρόσεξε νὰ μὴν πλησιάσῃ κανεὶς, ἐδῶ.

---Χέ... χέ!, ἔκανε ὁ γέρος. 'Τπάρχει μιά ὁμορφὴ κοκκινομάλλα στὸ ξενοδοχεῖο, ὅπως ἔμαθα, σερίφη! Μπορεῖ νὰ μὲξης κλεισμένο στὴ φυλακὴ μὰ τὰ μαθαίνω ὅλα! Πρόσεξε μὴν τὸ πάθῃς καὶ σὺ σὰν τὸν Ντάντ καὶ δὲν σοῦ φθάνει ὅλο τὸ οὐίσκυ τοῦ Τέξας γιὰ νὰ σήσης τὸν καημὸ σου... Χέ... χέ... Οἱ κοκκινομάλλες εἶναι ἐπικίνδυνες... 'Απὸ μιά τέτοια ἔσπασε τὸ πόδι μου ἐγὼ, πρὶν εἰκοσι χρόνια...

'Ο σερίφης χαμογέλασε. Δὲν εἶχε ἄδικο ὁ Στάμπυ. Στὸ ξενοδοχεῖο τοῦ Κάρολος εἶχε ἔρθει τώρα καὶ λίγες μέρες μιά ὑπέροχη κοκκινομάλλα.

---Πάμε στὸ ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ ξυριστῇς καὶ ν' ἀλλάξῃς ρούχα, εἶπε στὸν Ντάντ. Εἰσαι χάλια, ἔτσι.

---Εἰσαι βέβαιος πὼς πηγαίνουμε γι' αὐτὸ καὶ ὄχι γιὰ τὴν κοκκινομάλλα; τοῦ εἶπε ὁ Ντάντ.

---Καὶ γιὰ τὰ δυὸ πηγαίνουμε, Ντάντ!

'Όταν μπῆκαν στὸ ξενοδοχεῖο, βρῆκαν στὸ χῶλ τὸν Κολοράντο.

---Τί ἔγινε ὁ Χουήλερ, τὸν θάψατε; τὸν ρώτησε ὁ σερίφης.

Τὸ παλληχάρι κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του.

'Ο σερίφης ἀνέβηκε τὶς σκάλες κι' ἔκανε νόημα στὸν Ντάντ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Σὲ λίγο ἐμπαιναν σ' ἓνα δωμάτιο πὺν κρατοῦσε ὁ πρῶτος.

'Όταν ὕστερα ἀπὸ μιά ὥρα, περίπου βγήκαν, ὁ Ντάντ ἦταν ἀγνώριστος. 'Ήταν πλυμένος, ξυρισμένος καὶ φοροῦσε καθαρά ρούχα. Τίποτε δὲν θυμίζε πάνω του τὸν Ντάντ, τὸν μεθύστακα.

---Πήγαμε στὴ φυλακὴ καὶ σὲ λίγο ἐφθασα κι' ἐγὼ, τοῦ εἶπε ὁ σερίφης.

'Όταν ὁ Ντάντ βγήκε ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ὁ σερίφης χτύπησε μιά πόρτα. Μιά ὁμορφὴ γυναίκα μὲ κοκκίνα μαλλιά τοῦ ἀνοίξε.

---Μπορῶ νὰ μπῶ, Σούζαν; τὴ ρώτησε χαμογελώντας.

---Σερίφη, τοῦ εἶπε ἡ γυναίκα καὶ στὰ μάτια της εἶχε καθρεφτισθῇ μιά θαθεὶά ἀνησυχία, μαθαίνω πὼς κινδυνεύεις. Γιατί δὲν ἀφίνεις ἐλεῦθε-ρο τὸν Τζότ Μπάρντετ;

'Ο σερίφης χαμογέλασε.

---Κέρασέ με ἓνα οὐίσκυ, Σούζαν, τῆς εἶπε. Μὴν ἀνακατεῦσαι στὶς δουλειές τοῦ σερίφη.

Κάθησε σὲ μιά καρέκλα καὶ τέντωσε τὰ πόδια του. Σαφνικὰ, ἓνας πυροβολισμὸς πὺν ἀκούστηκε πρὸς τὸ μέρος τῆς φυλακῆς, τὸν ἔκανε νὰ τινάχῃ ὁλόρθος, ν' ἀρπάξῃ τὴν καραμπίνα του καὶ νὰ κατέβῃ πέντε - πέντε τὶς σκάλες τοῦ ξενοδοχείου.

Καὶ δεῦτερος πυροβολισμὸς ἀκούστηκε κι' ὕστερα τρίτος.

'Ετρεξε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη καὶ σὲ μιά στιγμή εἶδε τὸν Ντάντ γονατισμένο πίσω ἀπὸ ἓνα μικρὸ χωματένιο πεζούλι.

---Τί συμβαίνει, Ντάντ!, τὸν ρώτησε.

---Μακάρι ν' ἄξερα κι' ἐγὼ!, τοῦ ἀπάντησε ἐκείνος. Μὲ πυροβολοῦν ἀπὸ τὴ φυλακὴ!

'Ο σερίφης ἔβαλε τὰ δυὸ χέρια του στὸ στόμα σὰν χωνὶ καὶ φώναξε:

---Στάμπυ! Τί ἔπαθες, τρελλάθηκες!

---Σερίφη, κάποιος πλησίαζε στὴ φυλακὴ καὶ τοῦ ἔρριξα!, ἤρθε ἡ ἀπάντησι τοῦ Στάμπυ.

'Ο Ντάντ ἔβγαλε τὸ καπέλλο του πὺν εἶχε μιά τρύπα καὶ τὴν ἔδειξε στὸ σερίφη.

---Λίγο ἔλειψε νὰ μὲ σκοτώσῃ, τοῦ εἶπε.

---Δὲν σὲ γνώρισε μὲ τὰ καινούργια ρούχα, Ντάντ!, τοῦ εἶπε γελώντας ὁ σερίφης.

'Όστερα στράφηκε πρὸς τὴ φυλακὴ καὶ φώναξε:

---Μὴν πυροβολήσῃς, Στάμπυ! Δὲν γνωρίζῃς τὸν Ντάντ;

---Δὲν εἶναι ὁ Ντάντ, αὐτός!, ἀπάντησε ὁ Στάμπυ.

Χρειάστηκε νὰ τὸν δῇ ἀπὸ κοντὰ γιὰ νὰ πιστέψῃ πὼς δὲν εἶχε νὰ κάνῃ μὲ κανέναν ἐχθρὸ του.

---'Άλλοτε νὰ μοῦ φωνάζετε ἀπὸ μακριὰ γιατί ἐγὼ δὲν ἀστειεύομαι!, τοῦς εἶπε.

ΝΩΡΙΣ τὸ ἀπόγευμα, ὁ Ντάντ αποφάσισε νὰ κάνη μιὰ βόλτα στὸ Ρίο Μπράβο. Πῆρε τὴν καραμπίνα του μὲ ἀρχετὲς σφαίρες, ἐπιθεώρησε τὰ πιστόλια του καὶ ἀνέβηκε στὸ ἄλογό του.

Πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸ μπάρ τοῦ Τσάρλυ. Οἱ πελάτες του τὸν κύτταξαν μὲ μισὸ μάτι.

---Παιδιά!, εἶπε κάποιος ἀπὸ αὐτοὺς δυνατὰ γιὰ νὰ ἀκουστῇ. 'Ο σερίφης ἔδωσε στὸν μεθύστακα καὶ ἀσημένιο ἄστρο! Κι' αὐτὸς καμαρώνει καὶ κάνει βόλτες γιὰ νὰ τὸν δοῦμε.

Πῆρε μιὰ βαθεῖα ἀνάσα καὶ συνέχισε τὸ δρόμο του. Σὲ μιὰ στιγμή, καθὼς εἶδε μιὰ στέρνα μὲ καθαρὸ νερό, κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἄλογό του γιὰ νὰ σήση τὴ δίψα του.

Ἔσκυψε νὰ πῇ, ἀνύποπτος. Σαφνικὰ, ἀπὸ τὴν πόρτα ἐνὸς σταύλου πού βρισκόταν πίσω του, βγήκαν ἄθόρυβα τρεῖς ἄνδρες. Μὲ ἓνα πῆδημα ἔφθασαν κοντὰ του καὶ πρὶν ἐκεῖνος προλάβῃ νὰ τοὺς πάρῃ εἶδῃσι, ἔπεσαν ἐπάνω του καὶ τοῦ δύθισαν τὸ κεφάλι μέσα στὴ στέρνα.

Μάταια προσπάθησε νὰ ξεφύγῃ ὁ Ντάντ. Φοβήθηκε πὼς θὰ πνιγῇ κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ χάσῃ τίς

αἰσθήσεις του ὅταν οἱ ἐχθροὶ του τὸν τράβηξαν καὶ τὸν ἔφεραν σέρνοντας ὡς τὸ σταῦλο.

Ἐκεῖ τὸν ξάπλωσαν πάνω στὸ σανὸ καὶ τὸν ἔδεσαν χειροπόδαρα ἀπὸ προηγουμένως τὸν φίμωσαν γερά.

Ἦτοτε οἱ τρεῖς ἄνθρωποι τοῦ Νάθαν Μπάρντετ βγήκαν κλείνοντας τὴν πόρτα πίσω τους. Τὰ μάτια τους ἔλαμπαν ἀπὸ ἱκανοποίησι.

---Καὶ τώρα ἡ σειρὰ τοῦ σερίφη, εἶπε ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς.

✱

'Ο σερίφης κοιμόταν, ὅταν ἔφυγε ὁ Ντάντ. Ἔτσι, ὅταν ξύπνησε καὶ δὲν τὸν εἶδε, ἔβαλε τίς φωνές.

---Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ φύγῃ Στάμπυ!, εἶπε στὸ γέρο. Φοβάμαι μήπως τὸ ρίξῃ στὸ οὐίσκυ. Ξέρεις, ὁ Νάθαν Μπάρντετ δὲν θὰ μείνῃ μὲ σταυρωμένα χέρια, ὅταν τὸν ἰδῇ νὰ μπαίνει στὸ μπάρ.

Βγήκε ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ ἀκολούθησε τὸ δρόμο πού εἶχε πάρει ὁ Ντάντ. Ἐνα παιδάκι τοῦ εἶπε πὼς πρὶν λίγο εἶχε περάσει ἀπὸ κεῖ, ὁ μεθύστακας καβάλλα στὸ ἄλογό του.

Περνοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο ὅταν εἶδε τρεῖς καβαλλάρηδες νὰ ἔρχονται πρὸς τὸ μέρος του. Ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς κρατοῦσε στὰ γόνατά του ἓναν ἄνθρωπο, τυλιγμένο μὲ μιὰ κουβέρτα.

Ἐφερε τὰ χέρια στὴ μέση καὶ περιέμενε νὰ πλησιάζουν.

---Ποῦ πάτε; τοὺς ρώτησε. Ἀπὸ ποῦ ἐρχόσαστε;

---Δὲν ὑπάρχει κανένας γιατρός, ἔδω; ρώτησε, τότε, ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς καβαλλάρηδες. Ὁ φίλος μας εἶναι βαρεῖα ἄρρωστος.

---Τί ἔχει;

---Πυρετός.

Σαφνικὰ, οἱ τρεῖς καβαλλάρηδες τράβηξαν τὰ πιστόλια τους μὲ καταληκτικὴ ταχύτητα καὶ τὸν σημάδεψαν. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ τέταρτος, πού παρίστανε τὸν ἄρρωστο. Τράβηξε κι' αὐτὸς τὸ πιστόλι του, καθὼς βρέθηκε μὲ ἓνα πῆδημα στὴ γῆ.

---Σερίφη, μὴν κουνηθῇς γιατί, ἀλλοίμονό σου!, τὸν προστάξαν.

Ὁ σερίφης κούνησε τὸ κεφάλι του πέρα - δῶθε. Τὴν εἶχε πάθει σὰν ἀγράμματος! Τώρα, τοῦ ἦταν δύσκολο νὰ ἀντισταθῇ σὲ τέσσερα πιστόλια πού τὸν σημάδευαν ἔτοιμα νὰ ξεράσουν φωτιά καὶ μολύβι, καταπάνω του.

---Δώσε μου τὸ πιστόλι, τοῦ εἶπε ὁ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς. Λῦσε τὴ ζώνη σου. Ἄν τολμήσῃς ν' ἀγγίξῃς τὴ λαβὴ τοῦ πιστολιοῦ σου, πέθανες!

---Ὁκέϋ!, εἶπε καὶ λύνοντας τὴ ζώνη του τὴν πέταξε μπροστὰ στὰ πόδια τους.

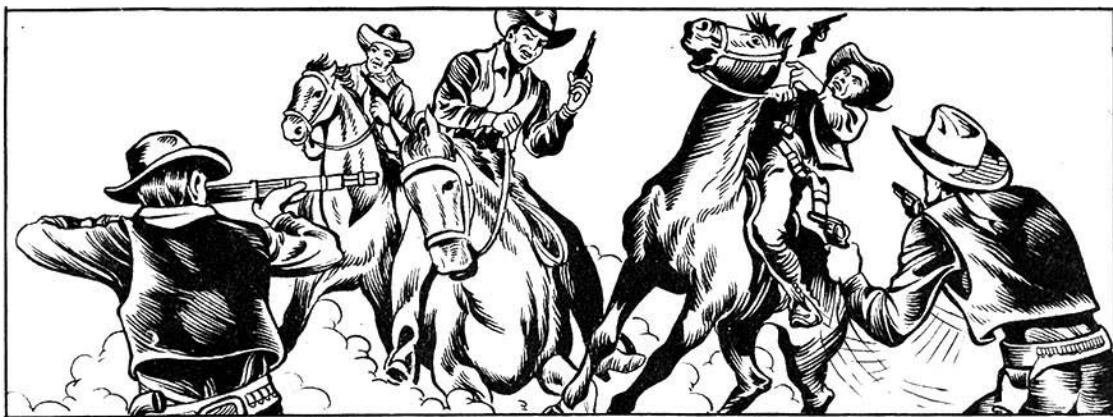
Ἡ θέσις του ἦταν τρομερὰ ἐπικίνδυνη. Ἄν ἔκανε καὶ τὴν παραμικρὴ κίνησι, πῆγαινε χαμένος. Ἄν, ὅμως, ὑπάκουε σ' αὐτὰ τὰ καθάρματα, τότε, ὁ Τζὸτ Μπάρντετ θὰ ἔβγαινε σὲ λίγῃ ὥρα ἀπὸ τὴ φυλακὴ. Γιατὶ ὁ γέρο Στάμπυ δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀντισταθῇ μόνος του.

Ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἀνθρώπους τοῦ Νάθαν Μπάρντετ, πού εἶχαν κατεβῇ τώρα ἀπὸ τὰ ἄλογά τους καὶ στέκονταν ἀπέναντί του, ἔσκυψε καὶ πήρε τὴ ζώνη μὲ τὰ πιστόλια τοῦ σερίφη. Ἐκείνη τὴ στιγμή, μιὰ πλαϊνὴ πόρτα τοῦ ξενοδοχείου ἀνοίξε καὶ βγήκε ἓνας νέος. Ἦταν ὁ Κολοράντο.

---Ε, παλληκαρί!, τοῦ φώναξε ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς τέσσερις. Κατέβασε τὴν καραμπίνα ἀπὸ τὴν πλάτη σου καὶ πέταξέ τὴν μακριὰ σου.

Ὁ Κολοράντο ἔκανε πὼς κύτταζε μὲ ἐκπληξί

τή σκηνή. "Τότερα, με άργες κινήσεις, ξεκρέμασε την καραμπίνα.

Την κρατούσε ακόμα στα χέρια του όταν πάνω από το κεφάλι του, ακούστηκε ένας τρομερός θόρυβος. Τα τέσσερα πιστόλια των ανθρώπων του Μπάρντετ σηκώθηκαν ψηλά.

Ακολούθησε, τότε, μία σκηνή καταπληκτική, άπιστευτη και ήρωική. Ο Κολοράντο πέταξε μέσα στο διάστημα ενός δεκάτου του δευτερολέπτου την καραμπίνα που κρατούσε, στα χέρια του σερίφη. Έκείνος την άρπαξε λές και την περίμενε. Την ίδια στιγμή, ο Κολοράντο, τράβηξε από τη ζώνη του τα δυο πιστόλια και πυροβόλησε έναντι των ανθρώπων του Μπάρντετ, πριν προλάβουν να συνέλθουν από την έκπληξη. Το ίδιο έκανε και ο σερίφης με την καραμπίνα.

Δεν χρειάστηκε ούτε ένα λεπτό για να ξαπλωθούν τέσσερα κορμιά καταγής. Οι άνθρωποι του Μπάρντετ ήταν νεκροί! Κανείς από αυτούς δεν πρόλαβε να πυροβολήσει το σερίφη ή τον Κολοράντο.

Ο σερίφης πήρε μία βαθειά ανάσα. "Τότερα στράφηκε χαμογελώντας προς το μέρος του παλληκαριού.

--Μπράβο, έκανες καλή δουλειά, του είπε.

--Έκδικήθηκα τους ανθρώπους που σκότωσαν τον Μπόμπ Χουήλερ!, απάντησε στο σερίφη και τα μάτια του έλαμπαν από χαρά και περηφάνεια. Ο Χουήλερ ήταν φιλήσυχος άνθρωπος και δεν είχε βλάψει κανέναν. Τον αγαπούσα σαν πατέρα μου.

Έκείνη τη στιγμή, από την ανοιχτή πόρτα πρόβαλε το κεφάλι μιας γυναίκας. Ήταν ή Σούζαν, ή κοκκινομάλλα.

--Σούζαν, εσύ έσπases το τζάμι; τη ρώτη σε ο σερίφης, πηγαίνοντας κοντά της.

Ή γυναίκα ήταν τρομαγμένη.

--Ναί. Ο Κολοράντο σέ είδε μέσα από το τζάμι και σκέφθηκε πως κάτι έπρεπε να κάνει για να σέ βοηθήσει. Σ' αυτό το νέο χρωστάς τη ζωή σου.

--Αυτό δεν θα το ξεχάσω ποτέ, είπε ο σερίφης και χτύπησε με οικειότητα τον Κολοράντο στον ώμο.

--Θέλω να σέ βοηθήσω, σερίφη, του είπε ο νέος. Κατάλαβα πως το δικιο είναι με το μέρος σου. Ο Τζότ Μπάρντετ δεν πρέπει να βγεί από τη φυλακή. Με θέλεις μαζί σου;

--Και βέβαια, Κολοράντο, Νομίζω πως εμείς οι δυο θα τα πάμε πολύ καλά. Έλα κοντά μου, αλλά πρέπει να ξέρεις πως θ' αντιμετωπίσουμε πολλές φορές το θάνατο, όσπου νάρθη ο Μάρσαλ και να πάρη τον Τζότ Μπάρντετ από τη φυλακή.

--Δεν με νοιάζει, σερίφη.

--Ωραία. Πάμε, τότε, να ψάξουμε για τον Ντάντ. Έχω την εντύπωση πως αυτά τα καθάρματα τον συνέλαβαν και τον έχουν κλείσει κάπου έδω γύρω.

Προχώρησαν λίγο και καθώς έφθασαν στη στέρνα με το νερό, είδαν το καπέλλο του Ντάντ, πεσμένο δίπλα της.

--Έδω τον συνέλαβαν, είπε ο σερίφης.

Το βλέμμα του καρφώθηκε άμέσως στην πόρτα του σταύλου. Προχώρησε με σταθερά βήματα προς το μέρος της και σέ λίγο τον είδε, ξαπλωμένο με μία κλωτσιά.

--Κολοράντο, έχει το νου σου!, του είπε.

Ο Κολοράντο όπλησε την καραμπίνα του και κύτταξε προς το μέρος του δρόμου.

Ένα πνιχτό βογγητό, που έρχόταν από το έσω-τετικό του σταύλου έδωσε στον σερίφη να καταλάβη πως εκεί μέσα βρισκόταν ο Ντάντ. Προχώρησε με προφύλαξη και σέ λίγο τον είδε, ξαπλωμένο πάνω στο σανό, φιμωμένο και δεμένο χειροπόδαρα.

--Είσαι τυχερός, Ντάντ!, του φώναξε.

Έτρεξε κοντά του και με το σουγιά του έκρυψε τα σκοινιά.

Ο Ντάντ σηκώθηκε με δυσκολία. Φαινόταν τρομερά απογοητευμένος από το πάθημά του.

--Μη στενοχωριέσαι, τον παρηγόρησε ο σερίφης, μόλις βγήκαν από το σταύλο. Και γώ τη έπαθα χειρότερα από σένα.

Και με λίγα λόγια του διηγήθηκε τί είχε συμβη. Γύρισαν και οι τρεις σιωπηλοί, ως τη φυλακή.

Ο γερο - Στάμπν τους υποδέχτηκε με γκρίνες.

--Δεν μπορεί έσεις να γλεντάτε και μένα να με αφήνεται μόνον έδω μέσα!, παραπονέθηκε. Άκουσα αρκετούς πυροβολισμούς. Ήταν μεγάλο γλέντι, έ;

--Πολύ μεγάλο, του απάντησε ο σερίφης. Τέσσερις άνθρωποι του Μπάρντετ ταξίδευαν για τον άλλο κόσμο. Κι αυτό, έξ αιτίας του Κολοράντο.

Και, με λίγα λόγια διηγήθηκε και στον γερο τί τους συνέβη.

--Χί... χί!, έκανε ο Στάμπν. Χαρά που θα πάρη ο Τζότ Μπάρντετ όταν το μάθη!

Ο Ντάν, όση ώρα μιλούσε ο σερίφης με τον Στάμπν, έμενε σιωπηλός και με κατεβασμένο κεφάλι. Σέ μια στιγμή σηκώθηκε και τραβώντας το άσημένο άστρο από το γιλέκο του, το ξεκόλλησε.

Οι τρεις άνδρες τον κύτταξαν έρωτηματινά.

--Τί σημαίνει αυτό, Ντάντ; τον ρώτησε στο τέλος ο σερίφης.

--Δεν μπορώ!, έκανε πνιχτά ο Ντάντ. Δεν άξιζω να βρίσκομαι ανάμεσά σας! Δεν μπορώ να σάς βοηθήσω.... Είμαι μεθύστακας!

---Ντάντ, τί είναι αυτά που λές; τόν μάλωσε ο Στάμπυ.

---Τρέμουν τὰ χέρια μου, με δυσκολία κρατώ τὸ πιστόλι, συνέχισε ὁ Ντάντ. Θέλω νὰ πῶ οὐίσκυ, δὲν ἀντέχω πιά! Εἶμαι ἓνας χαμένος ἄνθρωπος! "Ένας καταδικασμένος! Δὲν ἔχω τὴ δύναμη νὰ ἀντισταθῶ... Βασανίζομαι τόσες ὥρες σὰν κολασμένος... Κανείς ἀπὸ σᾶς, δὲν μπορεῖ νὰ μαντέψῃ τὸ μαρτύριό μου. 'Αφήστε με νὰ ζῶ σὰν σκυλί, νὰ ἐπαίτῳ ἓνα ποτηρί οὐίσκυ...

'Ο σερίφης, ἔφθασε κοντά του. Τὸ βλέμμα του ἀστράφει ἄγρια.

---Ναί, Ντάντ!, τοῦ εἶπε. "Έκανες πολὺ καλά πού μοῦ ἔδωσες τὸ ἄστρο. Γιατί, τὸ θρυλικὸ αὐτὸ ἄστρο πρέπει νὰ τὸ κρατοῦν μόνο τὰ ἀληθινὰ παλληκάρια. 'Εσὺ δὲν εἶσαι παρὰ ἓνας συχαμένος! "Ένας μεθύστακας! Προσπάθησα νὰ σὲ σώσω, νὰ σοῦ δείξω τὸν σωστὸ δρόμο, μὰ ἐσὺ δὲν θέλεις νὰ σωθῇς! Σοῦ ἀρέσει νὰ γυρνᾷς σὰν δαρμένος σκύλος, ἐδῶ κι' ἐκεῖ, στοὺς δρόμους τοῦ Ρίο Μπράβο! Νὰ σὲ φωνάζουν μεθύστακα! Νὰ σοῦ πετοῦν τὰ νομίσματα γιὰ νὰ σὲ ἀναγκάζουν νὰ γονατίσεις... Πήγαινε, Ντάντ! Κάποτε σὲ ἀγαποῦσα γιατί ἦσουν φίλος μου. Τώρα, σὲ συχαίνω. Πρὶν φύγης, ὅμως, θέλω νὰ σοῦ δώσω κάτι γιὰ νὰ τὸ θυμᾷσαι.

Καί, χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο, ἔσφιξε τὴ γροθιά του καὶ τὴν τίναξε μπροστά.

'Ο Ντάντ, πού δὲν περίμενε κάτι τέτοιο, δὲν πρόλαβε νὰ τραβηχτῇ καὶ δέχτηκε τὴ γροθιά στὸ πρόσωπο. "Έγειρε τότε πρὸς τὸ πίσω, χτύπησε πάνω στὸν τοῖχο καὶ σωριάστηκε δογγώντας, σὰν ἄδειο σακί, στὸ πάτωμα.

Σηκώθηκε με πολὺ κόπο, τρίβοντας τὸ μάγουλό του. Ἐμεινε ἀρκετὴ ὥρα ἔτσι, με σκυμμένο κεφάλι καὶ κατεβασμένα μάτια.

---Σοῦ ἄρεσε; τόν ρώτησε ὁ σερίφης.

"Όταν, ὕστερα ἀπὸ λίγο, σήκωσε τὰ μάτια, ὁ Ντάντ, ὅλοι εἶδαν πῶς ἦταν δορυχωμένα.

---Μήπως ἔχεις καπνὸ, Τσέινς; ρώτησε τὸ σερίφη καὶ ἡ φωνή του ἦταν χαμηλή, σὰν φοβισμένη.

'Ο σερίφης τοῦ ἔδωσε καπνὸ καὶ τσιγαρόχαρτο. 'Ο Ντάντ βάλλθηκε νὰ στρίψῃ τσιγάρο. Τὸ πρόσωπό του ἦταν πῶ ἥρεμο τώρα.

---"Αν με χτυποῦσες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πού τῷρριξα στὸ οὐίσκυ, εἶπε σὲ μιὰ στιγμή, ἴσως νὰ μὴν καταντοῦσα ἔτσι...

---"Έχεις δίκιο, τοῦ εἶπε ὁ σερίφης. Δὲν πειράζει, ὅμως. Μιὰ καὶ βρήκαμε τὸ φάρμακο, πάλι καλά. Πᾶρε τώρα τὸ ἄστρο πού μοῦ ἔδωσες καὶ βγάλε μιὰ γιὰ πάντα τὸ οὐίσκυ ἀπὸ τὸ νοῦ σου.

---Τώρα πιστεύω πῶς θ' ἀντέξω, Τσέινς, ἔκανε ἀναστενάζοντας ὁ Ντάντ, καθὼς κάρφωσε τὸ ἄστέρι στὸ πέτο του.

---Χί... χί! γέλασε ὁ Στάμπυ καὶ τὰ μάτια του ἔλαμπαν εὐχαριστημένα.

---Κολοράντο, στράφηκε ὁ σερίφης πρὸς τὸ παλληκάρι, ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ ἀναλαμβάνεις ἐπισήμως καθήκοντα βοηθοῦ μου. Θὰ χειασθῇ νὰ σὲ δοκίσω πρὶν σοῦ καρφώσω καὶ σένα ἓνα ἄστέρι στὸ πέτο.

Μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς παλιοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Κολοράντο ὠρκίστηκε καὶ κύτταξε κι' αὐτὸς με καμάρι τὸ ἀσημένιο ἄστρο πού τοῦ καρφίτσωσε ὁ σερίφης στὸ γιλέκο.

---Στάμπυ, ἔχει τίποτε φαγητό; ρώτησε ὁ σερίφης τὸ γέρο.

---Γιὰ φαγητό κάτι ἔχει, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Δὲν ἔχουμε, ὅμως, καφέ. Πρέπει νὰ πεταχτῇς ὡς τὸ ξενοδοχεῖο...

---"Αποκλείεται, τόν ἔκοψε ὁ σερίφης. Βράδυνασε καὶ ἴσως σὲ κάθε μας δῆμα νὰ μᾶς παραμονεύῃ ὁ κίνδυνος τοῦ θανάτου. 'Ο Νάθαν Μπάρντετ θὰ ἔχῃ γίνῃ ἔξω φρενῶν μετὰ τὸν θάνατο τῶν τεσσάρων παλληκαράδων του καὶ ὑποπτεύομαι πῶς σὲ κάθε γωνιά θὰ μᾶς ἔχῃ στήσῃ καὶ ἀπὸ μιὰ παγίδα. 'Αρκετὰ καθυστέρησε νὰ μᾶς χτυπήσῃ. Πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ νοῦ μας. Αὐριο τὸ πρῶτό θὰ πάω νὰ σοῦ φέρω καφέ.

"Εφαγαν ἀμίλητα κι' ἔδωσαν καὶ στὸν Τζὼτ Μπάρντετ νὰ φάῃ. Φαινόταν πολὺ ἐκνευρισμένος. Εἶχε μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὸν ἀδελφό του καὶ ὅσο ἔβλεπε πῶς ἀργοῦσε νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, τόσο πῶς πολὺ νειριάζε.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Θ Α ΗΤΑΝ δέκα περίπου ἡ ὥρα ὅταν ὁ σερίφης με τὸν Ντάντ ἀποφάσισαν νὰ πεταχθοῦν ὡς τὸ ξενοδοχεῖο γιὰ νὰ φέρουν καφέ, καπνὸ καὶ μερικά ἀκόμα τρόφιμα. Στούς δρόμους κυριαρχοῦσε μιὰ ἐκνευριστικὴ ἡσυχία. Προχωροῦσαν με τὰ χέρια ἑτοιμα, στὴν παραμικρὴ ὑποπτη κίνησι, νὰ τραβήξουν τὰ πιστόλια τους.

"Εφθασαν χωρὶς νὰ τοὺς συμβῇ τίποτε, στὸ ξενοδοχεῖο.

---Ντάντ, περιμένε με μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ σερίφης στὸν σύντροφό του καὶ ἄρχισε ν' ἀνεβαίνει διαστικὰ τὶς σκάλες.

'Ο Ντάντ χαμογέλασε. "Ἦξερε πῶς ὁ σερίφης πήγαινε νὰ συναντήσῃ τὴ Σούζαν, τὴν κοκκινομάλλα. "Ἦταν τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζί της. Τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ με κείνη. Γι' αὐτὸ λόγῳ δὲν ἔλεγε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Ρίο Μπράβο.

Γιὰ νὰ μὴ στέκεται ὁρθος κάθησε σ' ἓνα σκαλοπάτι καὶ βάλλθηκε νὰ στρίψῃ τσιγάρο. Τὰ δάχτυλά του δὲν ἔτρεμαν τόσο πολὺ. Μετὰ τὴν τρομερὴ γροθιά τοῦ Τσέινς τὸ πῆρε ἀπόφασι πῶς δὲν

ἐπρόκειτο νὰ βάλλῃ ποτὲ πιά οὐίσκιν στὸ στόμα του.

Δὲν πρόλαβε νὰ φέρῃ στὸ στόμα του τὸ γεμάτο σιγαρόχαρτο γιὰ νὰ τὸ σαλιώσῃ ὅταν ἕνας ὑποπτος θόρυβος πρὸ ἀκούστηκε πίσω του τὸν ἔκανε νὰ στρέψῃ ἀπότομα τὸ κεφάλι.

Τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμή, ἕνα ὀπλισμένο χέρι κατέβαινε μὲ ὀρμὴ πάνω του. Ἐνοίωσε ἕναν τρομερὸ πόνον στὸ κεφάλι κι' ὕστερα ὅλα θυβίστηκαν μπρὸς του σ' ἕνα πυκνὸ σκοτάδι...

✱

Ἄσ' ἔφηνε τὸν καφέ πρὸς τοῦ εἶχε ἐτοιμάσει ἡ Σοῦζαν, ἐνῶ κείνη, δίπλα στὴν κουζίνα, τοῦ ἐτοίμαζε μερικά ἀυγά γιὰ νὰ πάρῃ μαζί του.

---Μὴν ἀργῆς Σοῦζαν τῆς εἶπε. Ὁ φίλος μου μὲ περιμένει στὶς σκάλες.

---Γιατί δὲν τὸν ἔφερνες κι' αὐτὸν ἐπάνω; διαμαρτυρήθηκε ἡ γυναίκα.

---Γιατί μισεῖ τῆς γυναῖκες!, τῆς ἀπάντησε γελώντας ὁ σερίφης.

Σαφηνικά, ἕνας δυνατὸς κρότος σπασίματος γυαλίων, τὸν ἔκανε νὰ τιναχθῇ ἀπὸ τὴ θέσι του. Τὴν ἀμέσως ἐπομένη στιγμή κατὶ στρογγυλὸ καὶ βαρὺ κύλισε μπροστὰ στὰ πόδια του.

---Θεέ μου, τί συμβαίνει!, ἐφώνισε ἡ Σοῦζαν καὶ δγῆκε τρέχοντας ἀπὸ τὴν κουζίνα.

Ἄσ' ἔφηνε ἔσκυψε καὶ σήκωσε μιὰ πέτρα. Γύρω ἀπὸ τὴν πέτρα αὐτὴ ἦταν δεμένο ἕνα χαρτάκι. Τὸ ξετύλιξε ἐνῶ ἔνα κακὸ προαίσθημα τοῦ μούδιασε τὴν καρδιά καὶ ἀρχισε νὰ τοῦ διαβάξῃ!

«Σερίφη - ἔλεγε τὸ σημείωμα, ἂν μέχρι τὸ βράδυ δὲν ἐλευθερώσῃς τὸν Τζὸτ Μπάρντετ, ὁ φίλος σου ὁ Ντάντ, ὁ μεθύστακας, θὰ πάψῃ νὰ ὑπάρχῃ στὴ ζωὴ. Ἐλπίζω, τώρα, νὰ φανῇς λογικὸς καὶ ν' ἀφήσῃς τοὺς παλληκαρισμούς.

ΝΑΘΑΝ ΜΠΑΡΝΤΕΤ».

Ἄσ' ἔφηνε τινάχτηκε ὀρθίος, ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ ἀρχισε νὰ κατεβαίνει τρέχοντας τὶς σκάλες.

Ἄσ' ἔφηνε δὲν ἦταν ἐκεῖ πρὸς τὸν ἀφῆσε. Καὶ στὸν μπάγκο του βρισκόταν δεμένος καὶ φμωμένος Κάρλος ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου.

Τοῦ ἔσκυψε τὰ δεσμά καὶ τὸν ρώτησε:

---Πῶς τὸν Ντάντ μαζί τους;

---Ναί, σερίφη, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Τὸν πήραν ἀναίσθητο.

Μιά βλαστήμια ἔφυγε ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ σερίφη. Στὸ μεταξὺ κατέβηκε καὶ ἡ Σοῦζαν.

---Τί συμβαίνει, σερίφη; τὸν ρώτησε ξανά.

Τῆς ἔδωσε νὰ διαβάσῃ τὸ σημείωμα τοῦ Νάθαν Μπάρντετ.

Θεέ μου!, ἔκανε κάτωχρη ἡ γυναίκα. Τί θὰ γίνῃ τώρα;

---Μ' ἔχουν στὰ χέρια τους, Σοῦζαν! Ὁ Νάθαν Μπάρντετ φάνηκε ἐξυπνότερος ἀπ' ὅτι τὸν νόμιζα!

---Ἀποκλείεται νὰ σκοτώσῃ τὸν Ντάντ, τὴ στιγμή πρὸς κρατᾷτε ἐσεῖς τὸν ἀδελφό του.

---Ἐχεις δίκιο, δὲν πρόκειται νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ὅταν, ὅμως, δὴ πὼς παραδώσαμε τὸν Τζὸτ στὸν Μάρσαλ θὰ τὸν σκοτώσῃ ἀμέσως.

Ἄσ' ἔφηνε καθῆσε στὸ τελευταῖο σκαλὶ μὲ ζαρωμένο μέτωπο.

---Τί πρόκειται νὰ κάνῃς; τὸν ρώτησε ἡ Σοῦζαν.

---Δὲν μοῦ μένει νὰ κάνω τίποτε ἄλλο. Ὁ Νάθαν Μπάρντετ μὲ νίκησε!

Ἄσ' ἔφηνε πέρασε τὰ χέρια τῆς πάνω στὸ ξέσκαπο κεφάλι του καὶ τὸν χαίδεψε ἀπαλά.

---Μὴ στενοχωριέσαι, τοῦ εἶπε. Ἀρκεῖ νὰ σωθῇ ὁ Ντάντ.

---Στενοχωριέμαι γιατί δὲν θὰ παραδώσω τὸν Τζὸτ στὸν Μάρσαλ. Εἶναι ντροπὴ μου νὰ μὴν τὸ καταφέρω. Εἶναι ντροπὴ νὰ νικήσῃ ἡ παρανομία καὶ ὄχι ὁ νόμος. Ὁ Νάθαν Μπάρντετ θὰ μὲ κοροϊδεύῃ. Δὲν μὲ σηκώνει πιά τὸ Ρίο Μπράδο, Σοῦζαν! Θὰ εἶμαι ὁ νικημένος σερίφης καὶ κανεὶς δὲν θὰ μοῦ ἔχῃ ἐκτίμησι καὶ ἐμπιστοσύνη. Ἄσ' ἔφηνε μὴν κρεμόταν στὸν Τζὸτ Μπάρντετ. Τώρα πρὸς ὁ Τζὸτ Μπάρντετ θὰ ἐλευθερωθῇ...

Στὴ σκέψι πὼς ὁ Τζὸτ Μπάρντετ θὰ γελοῦσε περήφανα τὴ στιγμή πρὸς τὸν ἐβγαξε ἀπὸ τὸ κελλί του τοῦ ἦρθε νὰ τρελλαθῇ.

Σκέφθηκε ὥρα πολὺ, ὥστόσο, δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος.

Φόρεσε τὸ σκληρὸ στέτσον του καὶ σηκώθηκε.

---Σοῦζαν, εἶπε στὴ γυναίκα, μείνε στὸ δωμάτιό σου. Μπορεῖ νὰ τοὺς παραδώσω τὸν Τζὸτ Μπάρντετ, ὥστόσο δὲν θὰ τοὺς ἀφήσω ἡσυχούς. Θὰ τοὺς χτυπήσω ἀμέσως ἔπειτα κι' ὅτι εἶναι νὰ γίνῃ ἄς γίνῃ.

Ἄσ' ἔφηνε τὸν κύτταξε μὲ φόβο.

---Δὲν πρέπει νὰ τὸν κάνῃς αὐτὸ, σερίφη!, τὸν παρεκάλεσε. Οἱ ἔχθροί σου εἶναι περισσότεροι καὶ μιὰ ἀνοιχτὴ μάχη δὲν σὲ συμφέρει.

---Μόνο μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ ξεπλύνω τὴν προσβολή, Σοῦζαν. Ἄν εἶναι νὰ σκοτωθῶ, ἄς σκοτωθῶ. Χίλιες φορές νὰ σκοτωθῶ παρά νὰ ζήσω καὶ ν' ἀκούω γύρω μου, κάθε ὥρα καὶ κάθε στιγμή, τὰ κοροϊδευτικά γέλια τῶν κατοίκων τοῦ Ρίο Μπράδο.

Μὲ ἕνα νόημα κάλεσε τὸν Κάρλος κοντά του.

---Φέρε μου ἕνα μολύβι κι' ἕνα χαρτί, τοῦ εἶπε.

Ἄσ' ἔφηνε ἀπὸ λίγο, ἔγραψε λίγα λόγια στὸν Νά-

θαν Μπάρντετ.

«Μέχρι τὸ μεσημέρι θὰ γίνη ἡ ἀνταλλαγή τῶν αἰχμαλώτων μας, Τζότ Μπάρντετ. Ὡστόσο, σὲ προειδοποιῶ πὼς ὡς τὸ βράδυ, ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ μας, πρέπει νὰ πέσῃ νεκρός. Ἡ ἐγώ, ἡ ἐσύ. Στὸν Κάρλος, ποὺ θὰ σοῦ φέρῃ τὸ σημεῖωμα, πές του μὲ ποιὸν τρόπο θὰ γίνη ἡ ἀνταλλαγή...».

Δίπλωσε τὸ σημεῖωμα καὶ τὸ ἔδωσε στὸν Κάρλος.

---Νὰ τὸ πᾶς στὸν Νάθαν Μπάρντετ, τοῦ εἶπε. Ὅσοι, ἔλα νὰ μὲ βοῇς στὴ φυλακή.

Ὁ Κάρλος πῆρε τὸ σημεῖωμα καὶ βγῆκε χωρὶς ἀντίρρηση. Ὁ σερίφης στράφηκε, τότε, πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναίκας.

---Σοῦζαν, τῆς εἶπε, εἶσαι τόσες μέρες ἐδῶ καὶ δὲν σοῦ ἔχω ἀνοίξει τὴν καρδιά μου. Ἄν σκοτωθῶ, θέλω νὰ ξέρῃς πὼς σ' ἀγαπῶ πολὺ!

Ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ὁμορφῆς γυναίκας κύλησαν ἄφθονα δάκρυα.

---Δὲν θὰ σκοτωθῇς, σερίφη τοῦ εἶπε.

---Οἱ σφαῖρες δὲν διαλέγουν στόχο, τῆς ἀπάντησε. Ἀρκεῖ νὰ ξέρῃ κανεὶς νὰ σημαδεύῃ καλά. Ὁ Νάθαν Μπάρντετ ἔχω ἀκούσει πὼς σημαδεύει πολὺ καλά. Καὶ τώρα... γειά σου, Σοῦζαν.

Ἡ γυναίκα δὲν ἀντέξε κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά του.

---Ὅχι, δὲν θὰ πάθῃς τίποτε, τοῦ εἶπε. Θὰ σὲ περιμένω. Ἐχω τόσα καὶ τόσα νὰ σοῦ πῶ...

---Μαζάρι Σοῦζαν.

Τὴ φίλησε πεταχτὰ στὸ μάγουλο καὶ βγῆκε.

••

Ὁ γερο - Στάμπυ ἔγινε ἔξω φρενῶν ὅταν ἔμαθε τὸ νέο τῆς ἀπαγωγῆς τοῦ Ντάντ.

---Εἶναι ντροπὴ!, ἔλεγε καὶ ξανάλαγε, κάνοντας βόλτες στὸ στενὸ γραφεῖο τοῦ σερίφη καὶ σέρνοντας τὸ κουτσό του πόδι. Ὅλο τὸ Ρίο Μπράβο θὰ μᾶς κοροϊδεύῃ! Πῶς θὰ τὸ. ποῦμε στὸν Τζότ Μπάρντετ; Θὰ βγάλῃ μιὰ γλώσσα τόση δὰ καὶ θὰ μὲ φέρῃ σὲ σημείο νὰ τὸν σκοτώσω. Τσέινς, δὲν περιμένα ἀπὸ σένα νὰ σοῦ πάρουν μέσα ἀπὸ τὰ χέρια, τὸν Ντάντ. Σίγουρα θὰ γλυκοκίτταξες κείνη τὴν κοκκινόμαλλα.

---Πᾶψε, Στάμπυ!, ἔκανε νευριασμένος ὁ σερίφης.

---Δὲν παύω!, τοῦ ἀπάντησε ὁ γέρος. Φύλαγα τὸν Μπάρντετ γιὰ νὰ μὴ μᾶς τὸν πάρουν οἱ ἐχθροὶ μας καὶ θὰ τοῦ ἀνοίξουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τὸ κελλὶ νὰ φύγῃ!

---Ὅταν πάρουμε ξανά τὸν Ντάντ, θὰ τοὺς χτυπήσουμε, τοῦ εἶπε ὁ σερίφης γιὰ νὰ τὸν κἀνῃ νὰ ἡσυχάσῃ κάπως.

---Αὐτὸ μάλιστα!, ἔκανε ὁ Στάμπυ. Θὰ τοὺς πάρῃ καὶ θὰ τοὺς σηκώσῃ ὅλους! Εἴμαστε τέσσερις ἀλλὰ τὸ λέει ἡ καρδιά μας!

Ὁ σερίφης κύτταξε τὸν Κολοράντο, ποὺ εἶχε σκυμμένο τόση ὥρα τὸ κεφάλι του καὶ δὲν μιλοῦσε.

---Τὶ λὲς ἐσύ, Κολοράντο; τὸν ρώτησε. Εἶσαι διατεθειμένος νὰ μᾶς βοηθήσῃς νὰ τοὺς χτυπήσουμε;

---Γιὰ ποιὸ ἄλλο λόγο μοῦ φόρεσες αὐτὸ τὸ ἄστρο, σερίφη;

---Μὴν ξεχνᾶς πὼς εἶναι πολλοί...

---Δὲν με ἐνδιαφέρει. Ἀρκεῖ νὰ καταφέρουμε νὰ κλείσουμε ξανά τὸν Τζότ Μπάρντετ στὴ φυλακή.

Ἐστριψαν ταιγάρο καὶ ὅταν τελείωσαν τὸ κάπνισμα, ἦρθε ὁ Κάρλος.

---Ἐδῶσα τὸ σημεῖωμα στὸν Νάθαν Μπάρντετ, εἶπε στὸ σερίφη. Μοῦ εἶπε πὼς σᾶς περιμένει.

---Ποῦ βρίσκεται, τώρα, Κάρλος;

---Ἐχει ταμπουρωθῇ σὲ μιὰ ἀποθήκη ξυλείας, τοῦ Φερνάντο Κάζα.

---Εἶδες τὸν Ντάντ;

---Ναί. Τὸν ἔχουν ἀνάμεσά τους.

---Μήπως τὸν χτύπησαν;

---Δὲν πρόσεξα, σερίφη.

---Τὶ ἄλλο σοῦ εἶπε, ὁ Νάθαν Μπάρντετ;

---Απὸ τὴν ἀποθήκη ὡς τὰ τελευταῖα σπῖτια ὑπάρχει ἀρκετὴ ἐλεύθερη ἀπόστασις. Ὅταν αὐτοί, ἀφήσουν τὸν Ντάντ ἐλεύθερο, τὸ ἴδιο θὰ κάνετε καὶ σεῖς, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. Θὰ προχωροῦν καὶ οἱ δυὸ μὲ ἀργὰ βήματα ὥστε νὰ φθάσουν τὴν ἴδια στιγμή κοντὰ στοὺς δικούς τους. Αὐτὰ μονάχα μοῦ εἶπε ὁ Νάθαν Μπάρντετ. Περιμένει νὰ γίνη ἡ ἀνταλλαγή γιὰ νὰ φύγῃ.

---Εὐχαριστῶ, Κάρλος. Πήγαινε, τώρα, στὸ ξενοδοχεῖο καὶ πρόσεξε τὴ Σοῦζαν.

---Σὶ σενιόρ.

Ὅταν ἔφυνε ὁ Κάρλος, ὁ σερίφης εἶπε στοὺς δυὸ συντρόφους του.

---Πάρτε μαζί σας τὴν καραμπίνα σας μὲ ὅσες σφαῖρες μοῖρεῖτε καὶ τὰ πιστόλια σας. Σὲ μισὴ ὥρα φεύγουμε.

Ὁ γερο - Στάμπυ κάτι μουρμούρισε. Ἀκόμα δὲν μπορούσε νὰ τὸ χωνέψῃ πὼς θὰ ἀνοίγαν μόνοι τους τὸ κελλὶ γιὰ νὰ βγῇ ὁ Τζότ Μπάρντετ.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

ΜΟΛΙΣ ΕΤΟΙΜΑΣΤΗΚΑΝ, πλησίασαν τὸ κελλὶ τοῦ Τζότ. Ὅταν τοὺς εἶδε ἐκεῖνος, σηκώθηκε, ἀπὸ τὸ στρώμα ποὺ καθόταν καὶ πλησίασε τὰ κάγκελα. Κάτι εἶχε μυριστη τὴν ὥρα καὶ περίμενε ν' ἀκούσῃ.

---Τζότ Μπάρντετ, εἶσαι τυχερός, τοῦ εἶπε ὁ σε-

ρίφης, καθώς ξεκλείδωνε τὸ χοντρὸ λουκέτο.

Τὸ ἄσχημο μούτρο τοῦ φυλακισμένου, φωτίστηκε ἀπὸ χαρὰ καὶ τὰ χεῖλη του ἀνοίξαν σ' ἓνα θριαμβευτικὸ χαμόγελο.

---Δὲν μπορούσε νὰ γίνη καὶ διαφορετικὰ, εἶπε. Ὁ Νάθαν μού εἶπε πὼς θὰ με βγάλῃ καὶ τοῦ ἔχω ἐμπιστοσύνη. Ἀσφαλῶς θὰ με ἀνταλλάξετε με τὸν μεθύστακα, ἔ; Δὲν τὸν βλέπω μαζί σας.

---Ἀν κατάφερες νὰ βγῇς με τὴ δοῆθαια τοῦ ἀδελφοῦ σου, τοῦ εἶπε ὁ σερίφης, δὲν σημαίνει πὼς θὰ γλυτώσης.

---Μὴ λὲς μεγάλα λόγια, σερίφη. Ἀρχεῖ νὰ βγῶ ἀπὸ δῶ μέσα.

---Αὐτὸ θὰ τὸ δοῦμε, τοῦ ἀπάντησε ὁ σερίφης καὶ βιάζοντας τὸ πιστόλι ἀπὸ τὴ θήκη ἀρφώσε τὴν κάννη του στὰ νεφρά τοῦ Τζὸτ Μπάρντετ.

---Προχώρα σιγανὰ τοῦ εἶπε. Ἡ παραμικρὴ ἀνυπακοή σου θὰ σοῦ στοιχίσῃ τὴ ζωή.

---Μὴ φοβάσαι σερίφη ἔκανε ἐκεῖνος.

Ὁ Κολοράντο ἔμεινε ἀμίλητος, με σφιχτὰ χεῖλη. Ὅσο γιὰ τὸν Στάμπν, ἦταν γιὰ νὰ τὸν λυπᾶται κανεῖς. Ξεροκατάπινε κάθε τόσο τὸ σάλιο του καὶ εἶχε γίνει κόκκινος σὰν παπαρούνα.

---Ἔ, γέρο, δὲν σοῦ τὸ ἔλεγα πὼς θὰ βγῶ ἀπὸ ἐδῶ μέσα; τοῦ εἶπε γελώντας εἰρωνικά ὁ Τζὸτ Μπάρντετ, καθώς πέρασε ἀπὸ δίπλα του.

---Νὰ μὴ με λένε Στάμπν ἂν δὲν πληρώσης ἀκριβὰ, αὐτὴ τὴν κοροϊδία!, τοῦ ἀπάντησε ὁ γέρος καὶ κοκκίνισε πρὸς πολύ.

Βῆκαν ἀπὸ τὴ φυλακή καὶ ἔκλεισε τὴν πόρτα. Προχωροῦσαν ἀργὰ. Μπροστὰ ὁ Τζὸτ Μπάρντετ με τὸν σερίφη πίσω του, πρὸς δὲν ἔξελλοῦσε τὸ πιστόλι ἀπὸ τὰ νεφρά του καὶ πρὸς πίσω, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὁ Κολοράντο με τὸν Στάμπν.

Σὲ λίγο, ἔφθασαν στὰ τελευταῖα σπῖτια. Ἀπέναντί τους βρισκόταν ἡ ἀποθήκη τοῦ Φερνάντο Κάζα, ὅπου εἶχε καταφύγει ὁ Νάθαν Μπάρντετ με τὴν παρέα του. Στὴν πόρτα τῆς στεκόταν ὁ ἴδιος ὁ Νάθαν μαζί με δύο ἄλλους ἀκόμα. Κρατοῦσαν ἔτοιμες τὶς καραμπίνες.

Μόλις τοὺς εἶδαν, ὁ Νάθαν ἔκανε ἓνα βῆμα μπροστὰ.

---Σερίφη, ἔτοιμοι; φώναξε.

---Ἔτοιμοι!, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Βγάλε ἔξω τὸν Ντάντ νὰ τὸν ἴδω!

Στράφηκε πρὸς τὸν Στάμπν.

---Πήγαινε στὸ διπλανὸ σπῖτι καὶ ταμπουρώσου στὴ γωνία του, τοῦ εἶπε. Πρόσεξε μὴ μᾶς χτυπήσουν ἀπὸ πίσω.

Ὁ Στάμπν ἀπομακρύνθηκε καὶ σὲ λίγο, στὴν πόρτα τῆς ξύλινης παράγκας πρὸς τὴν χρησιμοποιοῦσε ὡς ἀποθήκη, ὁ Φερνάντο Κάζα, πρόδωσε ὁ Ντάντ. Ἦταν τριγυρισμένος ἀπὸ τὸν Νάθαν Μπάρντετ καὶ τρεῖς ἀκόμα φίλους του, πρὸς εἶχαν στηρίξει τὶς κάννες τῶν ὀπλων τους πίσω του.

---Ἔ, σερίφη!, φώναξε ὁ Μπάρντετ. Ὅταν ξεκινήσῃ ὁ Τζὸτ θὰ ξεκινήσῃ ἀμέσως καὶ ὁ Ντάντ! Προσέξτε μὴν κάνετε καμμιά βρωμοδουλειὰ γιατί θὰ τὴν ἔχετε ἄσχημα!

---Ἐντάξει, Μπάρντετ!, τοῦ ἀπάντησε ὁ σερίφης. Σοῦ δηλώνω, ὅμως, πὼς ὅταν ἔρθῃ ὁ Ντάντ στὰ χεῖρα μου, θὰ κηρύξω ἀμέλειτο πόλεμο ἐναντίον σου καὶ ἐναντίον ὅλων ἐκείνων πρὸς βρῖσκονται κοντὰ σου!

---Ὁκέϋ, σερίφη! Εἶναι κοῖμα, ὅμως. νὰ χάσῃς τὴ ζωὴ σου τόσο νέος.

...Ὁ σερίφης στράφηκε πρὸς τὸ Τζὸτ Μπάρντετ πρὸς τὸν κρατοῦσε με τὴν καραμπίνα τοῦ ὁ Κολοράντο.

---Θὰ ἀρχίσῃς νὰ προχωρῇς πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀποθήκης, με πολὺ ἀργὰ βήματα, τοῦ εἶπε. Μὴν τολμήσῃς, νὰ τρέξῃς γιατί ἔξωρο περιφρημο σημάδι καὶ θὰ σὲ φέρω κορώνα γράμματα κάτω, ἐξηγηθήκαμε; Ὅταν σοῦ λέω νὰ σταυρατᾷς θὰ σταυρατᾷς ἀμέσως.

Ὁ Τζὸτ Μπάρντετ γύρισε καὶ κῆντε με ἓνα θριαμβευτικὸ ἀλλὰ καὶ εἰρωνικὸ μαζὶ βλέμμα τὸν σερίφη.

---Μὴν ἀνησυχῇς, τοῦ εἶπε. Τὴ θέλω τὴ ζωή μου. Θυμᾶσαι πρὸς σοῦ εἶπα πὼς ὁ ἀδελφός μου θὰ με βοηθήσῃ νὰ βγῶ ἀπὸ τὴ φυλακή; Νὰ πρὸς ἔγινε ὅπως τὸ περιμένα. Κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ φθάσῃ στὴν ἐξυπνάδα τὸν Νάθαν. Κι' ἦταν μεγάλῃ κονταμάρα, αὐτὸ πρὸς ἔκανες νὰ συμμαχῇς με ἓναν μεθύστακα ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Τὰ μάτια τοῦ σερίφη ἔλαμπαν ἄγρια.

---Ἀθλιε, μὴ νομίζῃς πὼς τελειώνω αὐτὴ τὴ στιγμή μαζί σου, τοῦ εἶπε. Θὰ σὲ κυνηγήσω ὡς τὴν ἄλλῃ ἄκρη τῆς γῆς γιὰ νὰ σὲ βρῶ. Σκότωσε ἓναν ἄνθρωπο καὶ θὰ τιμωρηθῇς ὅπωςδήποτε γιὰ τὸ ἔγκλημά σου.

---Καλά, μὴν ἀγριεύῃς, τοῦ εἶπε ὁ Τζὸτ Μπάρντετ. Δὲν πρόκειται νὰ με ξαναβάλῃς στὰ χεῖρα σου, σερίφη!

Ὁ σερίφης ἔρριξε μὰ ματιὰ πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀντιπάλων του.

---Ἔτοιμοι!, τοῦς φώναξε.

---Ἔτοιμοι!, τοῦ ἀπάντησε ὁ Νάθαν Μπάρντετ.

---Κολοράντο, εἶπε τότε ὁ σερίφης στὸ νεαρὸ βοηθὸ του, στρέψε τὴν καραμπίνα σου πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν μας καὶ στὴν παραμικρὴ ὑποπτη κίνησή τους νὰ πυροβολήσουν, ρίξε τους στὸ ψαχνό!

✱

Ὁ Ντάντ ἔβραζε ἀπὸ θυμὸ. Δὲν μπορούσε ἀκόμα νὰ πιστέψῃ πὼς ὁ Τζὸτ Μπάρντετ θὰ βρισκόταν σὲ λίγο ἐλεύθερος. Ἦταν μεγάλῃ ντροπὴ

ΟΠΟΤ Ο ΣΤΑΜΠΤ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΘΑΤΜΑΣΙΑ ΕΜΙΝΕΤΣΙ

για τὸ σερίφη νὰ τοῦ ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερία του καὶ νὰ μὴ τὸν παραδώσῃ στὸν Μάρσαλ.

---Μεθύστακα τοῦ εἶπε ὁ Νάθαν Μπάρντετ, ἐτοιμάσου. Μόλις δῆς τὸν Τζότ νὰ ξεκινήσῃ, ξεκίνησε κι' ἐσύ. Πρόσεξε, ὅμως, νὰ μὴν τρέξῃς γιατί θὰ σὲ κάνουμε κόσκινο, πίσω, μὲ τὶς σφαίρες.

Ὁ Ντάντ ἐπνίξε μὲ πολὺ κόπο τὴ λύσσα ποὺ τὸν εἶχε κυριεύσει. Κύτταξε πρὸς τὸ μέρος τοῦ σερίφη καὶ ὅταν εἶδε τὸν Τζότ Μπάρντετ νὰ ξεκινήσῃ, ξεκίνησε κι' αὐτός.

---Πήγαινε πολὺ σιγά, ἄκουσε πίσω του τὸν Νάθαν Μπάρντετ νὰ τοῦ λέη. Ὅταν σοῦ φωνάξω νὰ σταματήσῃς, θὰ μείνῃς στὸν τόπο. Ἡ ζωὴ σου κρέμεται ἀπὸ μιὰ τρίχα.

Μὲ τὶς αἰσθήσεις του ὅλες σὲ ἐπιφυλακῇ, ὁ Ντάντ, καὶ μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸν Τζότ Μπάρντετ, ποὺ ἐρχόταν πρὸς τὸ μέρος του, προχωροῦσε ἐνῶ ἐσφιγγε τὶς γροothές του.

«Εἶναι ντροπὴ μας ν' ἀφήσουμε τὸν δολοφόνου νὰ μᾶς ξεφύγῃ καὶ νὰ μὴ τὸν παραδώσουμε στὸν Μάρσαλ», ἔλεγε καὶ ξανάλεγε μέσα του. «Εγὼ εἶμαι ἡ αἰτία ποὺ θὰ μείνῃ ἐλεύθερος καὶ ἀτιμωρητος. Ἄν πρόσεχα, στὸ ξενοδοχεῖο καὶ δὲν μὲ ἔπαινε ὁ Νάθαν Μπάρντετ...».

Ὁ Τζότ Μπάρντετ δὲν ἄπτεχε παρὰ εἴκοσι μέτρα μακριὰ του, τώρα. Τὸν κύτταζε κι' ἐτριζε τὰ δόντια του.

---Ἔ, μεθύστακα, πῶς σοῦ αἰνείται ποὺ μὲ ἄφησαν ἐλεύθερο; τὸν ἄκουσε σὲ μιὰ στιγμή νὰ τοῦ λέη, καθὼς προχωροῦσε. Θὰ σοῦ σπάσω τὰ μοῦτρα ὅταν σὲ βρῶ καμμιὰ φορὰ μπροστὰ μου. Ὅταν ἀκούς πῶς ἔρχομαι στὸ Ρίο Μπάρβο πρέπει νὰ γίνεσαι ἄφαντος.

Ὁ Ντάντ δὲν τοῦ ἀπάντησε. Ἄν εἶχε πιστόλι ἐπάνω του θὰ τὸν σκότωνε εὐχαρίστως αὐτὸν τὸν ἀνθρωπο.

---Τί ἔπαθες καὶ δὲν μιλάς, μεθύστακα; συνέχισε ὁ Μπάρντετ ἐνῶ ὅλο καὶ πλησίαζε κοντά του. Τὰ μάτια σου ἔχουν γίνει κατακόκκινα. Πρέπει νὰ πιῇ οὐίσκυ, κακομοίρη μου, γιὰ νὰ συνέλθῃς.

Τώρα πιά βρισκόταν σχεδὸν ὁ ἕνας ἀπέναντι στὸν ἄλλο. Ὁ Τζότ Μπάρντετ παραμέρισε γιὰ νὰ περάσῃ δίπλα του.

---Γεῖά σου, μεθύστακα!, τοῦ εἶπε.

Δὲν πρόλαβε, ὅμως νὰ κάνῃ οὔτε ἓνα δῆμα.

Ὁ Ντάντ, μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ἐκτίναξι τοῦ κορμοῦ του, ἔδωσε ἓνα σάλτο καὶ τὸν γράπτωσε ἀπὸ τὸ λαϊμό...

Κρεμάστηκε μὲ ὅλο του τὸ βάρος καὶ τὴν ἐπόμενη στιγμὴ κύλισαν καὶ οἱ δύο καταγῆς.

Ο ΣΕΡΙΦΗΣ παρακολουθοῦσε καὶ τοὺς δυο αἰχμαλώτους καθὼς προχωροῦσαν. Εἶχε περάσει τὸ δάχτυλό του στὴ σκανδάλη ὥστε, στὴν περίπτωσι ποὺ ὁ Τζότ Μπάρντετ δοκίμαζε νὰ τρέξῃ, νὰ τοῦ ρίξῃ ἀμέσως.

Ξαφνικά, εἶδε τὸν Ντάντ, καθὼς ὁ Τζότ τὸν πλησίασε, νὰ ὀρμᾷ καταπάνω του μὲ ἓνα πῆδημα καὶ νὰ κυλοῦνται καὶ οἱ δύο κάτω. Μὲ ἀστραπιαία ταχύτητα τὸ μυαλό του δούλεψε. Χωρὶς νὰ διστάσῃ οὔτε ἓνα δέκατο τοῦ δευτερολέπτου, σήκωσε λίγο πιὸ ψηλά τὴν καραμπίνα του καὶ πυροβόλησε ἐναντίον τοῦ Νάθαν Μπάρντετ καὶ τῶν φίλων του ποὺ βρισκόνταν ἀκίνητοι ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης, σαστισμένοι ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητὴ ἐξέλιξι τῶν γεγονότων.

Ταυτόχρονα, ὁ σερίφης, φώναξε τοῦ Κολοράντο: ---Χτύπα τους, Κολοράντο!

Μὰ ὁ Κολοράντο δὲν χρειαζόταν συμβουλή. Εἶχε σηκώσει κιόλας τὴν καραμπίνα του καὶ πυροβολοῦσε.

Δύο ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους των ἔπεσαν νεκροί. Οἱ ὑπόλοιποι μπῆκαν τρέχοντας στὴν ἀποθήκη κι' ἔκλεισαν τὴν πόρτα πίσω τους.

---Ντάντ! φώναξε ὁ σερίφης στὸν φίλο του, φύγε!

Εἶδε τὸν Ντάντ νὰ σηκώνεται καὶ νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μέρος τους, μὲ ὅλη του τὴ δύναμι. Τὴν ἴδια στιγμὴ τινάχτηκε καὶ ὁ Τζότ ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν ἀποθήκη.

---Γύρισε πίσω, Τζότ!, τοῦ φώναξε ὁ σερίφης. Ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου, γύρισε πίσω γιατί θὰ πυροβολήσω!

Μὰ ὁ Τζότ δὲν ἄκουσε. Πλησίασε στὴν πόρτα τῆς ἀποθήκης ὅταν μιὰ σφαῖρα, ἀπὸ τὴν καραμπίνα τῆς ἀποθήκης, τὸν βροῖκε πίσω στὴν πλάτη, πρὸς τὸ μέρος τῆς καρδιάς...

Τὴν ἴδια ἐκείνη στιγμὴ, τὰ παράθυρα τῆς ἀποθήκης ἀνοίγαν καὶ ὁ Νάθαν Μπάρντετ μὲ τοὺς φίλους του, ἄρχισε τοὺς πυροβολισμούς, ἐναντίον τοῦ σερίφη.

Ὁ σερίφης μὲ τὸν Κολοράντο ἔτρεξαν καὶ ταμπονωθήκαν πίσω ἀπὸ μιὰ χαμηλὴ μάντρα. Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Ντάντ, ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἀφοῦ ὥπλιστηκε κι' αὐτὸς μὲ μιὰ καραμπίνα καὶ μὲ ἀρκετὲς σφαίρες, ποὺ εἶχε πάρει ὁ Στάμπυ μαζί του.

---Μπάρβο, Ντάντ! τοῦ φώναξε ὁ σερίφης. Αὐτὸ ποὺ ἔκανες ἦταν θανάσιου! Ὁ Τζότ Μπάρντετ τιμωρήθηκε ὅπως τοῦ ἄξιζε!

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Νάθαν Μπάρντετ ὅταν εἶδαν νεκρὸ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τὸν Τζότ, ἄρχισαν

να πυροβολούν μανιασμένα. Μά και ο σερίφης με τους δικούς του δέν πήγαιναν πίσω. Οι σφαίρες σφύριζαν δεξιά και αριστερά, παίζοντας το επικίνδυνο παιχνίδι του θανάτου και ζητώντας να βρουν το ζωντανό στόχο τους.

Ο σερίφης μέτρησε την κατάσταση. Δεν ήταν και τόσο ρόδινη. Οι αντίπαλοί τους ήταν πύο πολλοί κι' είχαν ταμπουρωθῆ στην αποθήκη, πού θά χρειάζοταν ἕνας ολόκληρος λόχος νά τους δγάλη από μέσα. "Επειτα, ὑπῆρχε ὁ φόβος, ἀπο στιγμή σέ στιγμή, νά προστεθοῦν στὸν Νάθαν Μπάρντετ καὶ ἄλλοι φίλοι του, ὁπότε, θά τοὺς χτυποῦσαν ἀπὸ πίσω καὶ δὲν θά γλύτωνε κανεὶς τοὺς.

Βρισκόταν θυθισμένοι σ' αὐτὲς τίς σκέψεις, ἐνῶ οἱ σφαῖρες τῶν ἀντιπάλων του τὸν εἶχαν καθηλώσει καὶ δὲν μποροῦσε νά σηκώσῃ κεφάλι ὅταν, ξαφνικά, ἕνας τρομερὸς κρότος ἀντήχησε. Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸν κρότο, ἀκουστικὴ διαπεραστικὴ ἡ φωνὴ τοῦ γέρο Στάμπυ:

---Χί... χί! Σοὺ τὸ φύλαγα, Μπάρντετ! Πάρτε καὶ τὴν ἄλλη, τώρα!

"Ενας καινούργιος δαμονισμένος κρότος ἀκούστηκε. Ὁ σερίφης σήκωσε τὸ κεφάλι του.

---Τί κάνει ἐκεῖνος ὁ τρολλὸς; φώναξε στὸν Κολοράντο πού βρισκόταν δίπλα του.

---Δὲν καταλαβαίνεις; τοῦ ἀπάντησε ὁ Κολοράντο, δείχνοντάς του τὴν ἀποθήκη ὅπου εἶχαν κλεισθῇ οἱ ἀντίπαλοί τους, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐβγαίνε πυκνὸς καπνός. Ὁ Στάμπυ ταμπουρώθηκε στὰ ἄμματα τοῦ Χουήλερ, πού εἶναι γεμᾶτα δυναμίτες! Βοήκε τοὺς δυναμίτες καί, καταλαβαίνεις.

Ἡ ἀποθήκη τῆς ξυλείας ἄρπαξε φωτιά καὶ ὁ καπνὸς ὑψωνόταν κατὰμανρος πρὸς τὸν οὐρανόν.

Σὲ λίγο ἀνοιξε ἡ πόρτα καὶ βγήκαν τέσσερις ἄνδρες μὲ ὑψωμένα χέρια. "Οταν προχώρησαν λιγάκι, βγήκαν ἄλλοι τέσσερις.

Ὁ Στάμπυ πέταξε τὸ δυναμίτη πού κρατοῦσε καὶ ἄρπαξε τὴν καρμπίνα του. Προχώρησε κι' αὐτὸς στὸ πλάι τοῦ σερίφη, τοῦ Ντάντ καὶ τοῦ Κολοράντο, πού μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα τοὺς περικύκλωσαν τὸν Νάθαν Μπάρντετ καὶ τοὺς ἄνδρες του.

"Οταν ἦρθε ὁ Μάρσαλ, στὸ Ρίο Μπράβο, βρῆκε τὴ φυλακὴ γεμάτη.

---Μπράβο, Τσέινς, εἶπε στὸ σερίφη. "Εκανες καλὴ δουλειά.

---Χί... χί, γέλασε ὁ Στάμπυ. "Ολοι μας κάναμε καλὴ δουλειά.

---"Εχει δίκιο ὁ Στάμπυ, εἶπε ὁ σερίφης. "Ολοι βοήθησαν νά συλλάβουμε τὸν Μπάρντετ καὶ τὴν παρέα του. Καὶ ὁ Στάμπυ καὶ ὁ Ντάντ καὶ ὁ Κολοράντο. Στάθηκαν ὅλοι τοὺς ἀτρόμητα παλληκάρια δίπλα μου.

"Εσκυψε λίγο κι' ὕστερα πρόσθεσε.

---Μάρσαλ... θάθελα νά ὑποβάλω τὴν παραίτησί μου. Θέλω νά φύγω ἀπὸ τὸ Ρίο Μπράβο.

---Νά φύγεις ἀπὸ τὸ Ρίο Μπράβο! ἔκανε κατάπληκτος ὁ Μάρσαλ. Γιατί;

---Κουράστηκα πιά, Μάρσαλ!

---Μά... ποῖον θ' ἀφήσεις στὴ θέσι σου; τὸν ρώτησε ὁ Μάρσαλ.

Ὁ σερίφης στράφηκε πρὸς τὸν Ντάντ.

---Νομίζω πὼς ὁ Ντάντ εἶναι ὁ πιὸ κατάλληλος, εἶπε. Τί λές, Ντάντ;

Ὁ Ντάντ ἀναστέναξε.

---Δὲν θάθελα νά πάρω τὴ θέσι σου, Τσέινς, εἶπε στὸ σερίφη. "Ομως... ἔξερω πὼς θά φύγεις ὅπωςδήποτε. Θά φύγεις μαζί μὲ τὴν κοκκινομάλλα, δὲν εἶν' ἔτσι;

---Ναί, Ντάντ. Εἶναι καιρὸς νά δημιουργήσω καὶ γὼ οἰκογένεια. Σοὺ ἔχω ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τώρα πιά. Εἶμαι βέβαιος πὼς δὲν πρόκειται νά βάλῃς οὐίσκν στὸ στόμα σου.

---Ναί, Τσέινς, σοὺ τὸ ὀρκίζομαι... "Εσὺ μ' ἔκανες ἄνθρωπο. Μὲ κείνη τὴ γροθιά πού μοῦ ἔδωσες...
---Λοιπόν, Μάρσαλ; ἔκανε ὁ σερίφης.

---"Ας γίνῃ ὅπως τὸ θέλεις, Τσέινς, τοῦ εἶπε ὁ Μάρσαλ.

Ὁ σερίφης ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸν Ντάντ. "Τ-στερα ἐβγάλε τὸ ἀσημένιο ἄστρο του καὶ τοῦ τὸ κάρφωσε στὸ γιλέκο.

Ὁ Κολοράντο τοῦ ἔσφιξε κι' αὐτὸς τὸ χέρι.

---Ντάντ, συγχαρητήρια, τοῦ εἶπε.

Ὁ γέρο Στάμπυ ἔφθασε κούτσα - κούτσα, κοντὰ του.

---Ντάντ, τοῦ εἶπε καὶ τοῦ χτύπησε τὴν πλάτη. Ἐμεῖς οἱ δυὸ θά μένουμε στὸ Ρίο Μπράβο... Τὸν Τσέινς μᾶς τὸν πῆρε ἡ κοκκινομάλλα... Χί.. χί...
"Εκανε πὼς γελοῦσε μὰ τὰ μάτια του βούγκωσαν.

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

Προχώρησε πρὸς τὸ μέρος τους καὶ τοὺς εἶπε:
---Καλῶς ἦρθατε στὸ σπίτι σας, ἀφεντάδες μου.
Μιλοῦσε σὰν νὰ ἀπευθυνόταν σὲ γνωστὰ του πρό-
σωπα.

---Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦσαν νὰ ἐνοικιάσουν τὸ
σπίτι. Κατάλαβες; Δεῖξε τους τὰ διαφόρα δωμά-
τια καὶ συμμορφώσου...

---Τί παράξενα Θεέ μου πού εἶναι ὅλα ἐδῶ μέ-
σα, εἶπε ἡ γυναῖκα στὸν Δουμᾶ. Δὲν μοιάζει σὰν
ἐνὰ τεράστιο σκηνικὸ τῆς Κωμεντί - Φρανσαί;
Καὶ οἱ δύο ἄνθρωποι πού συζητοῦν μπροστά μας,
μοὺ θυμίζουν ἡθοποιούς.

---Θὰ ἤθελα μόνο νὰ ἐπισκεφθῶμε τώρα καὶ
τὸ δεύτερο πάτωμα, εἶπε ἡ γυναῖκα τῆς συντρο-
φιάς.

---Εἶμαι στὴν διάθεσί σας κυρία μαρκησία.
Οἱ δύο τους προχώρησαν πρὸς τὴν σκάλα
ποὺ ὀδηγοῦσε στὸν δεύτερο ὄροφο. Ὁ πρῶτος,

τῆς προσέφερε τὸ μπράτσο του καὶ ἄρχισε νὰ
τῆς ἐκθειάζῃ τὶς ὁμορφιὲς τοῦ σπιτιοῦ.

---Ἐγὼ θὰ μιλήσω λίγο μὲ τὸν Ἰάκωβο, τοὺς
φώναξε ὁ Δουμᾶς, ὅταν τοὺς εἶδε νὰ πηγαίνουν.
Μὴν ἀργήσετε πάντως.

---Κύριε Δουμᾶ, τοῦ εἶπε, τελικὰ ὁ γέρος, τὸ κτί-
ριο αὐτὸ κρύβει μιά ἱστορία.

---Ποιανοῦ ἦταν αὐτὸ τὸ σπίτι; ρώτησε ὁ Δου-
μᾶς.

---Θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα μὲ τὴν σειρά.

---Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κτίριο πού τώρα τὸ βλέπετε
σὰν κενόταφιο, ὀργιάζε κάποτε ἡ ζωὴ.

»Ἐφυγαν ὁμοῦ οἱ ἀφεντάδες του καὶ τὸ ἐγκατέ-
λειψαν γιὰ νὰ γλυτώσουν τὰ κεφάλια τους. Ἡ
ἱστορία πού θὰ σᾶς πῶ ἔγινε πρὶν 38 χρόνια, τὴν
ἐποχὴ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος...

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΥ

---Ήταν ένα βραδυνό τον καιρό της βασιλείας του Ναπολέοντος, άρχισε να λήη ό γέρος, τό έτος 1807. Τό κτίριο αυτό τότε ήταν ξενοδοχείο. Κτύπησε ξαφνικά ή πόρτα κι' άνοιγοντάς την βρέθηκα φάτσα - με - φάτσα μ' έναν καλοντυμένο κύριο.

---Δέν τόν γνώρισα άμέσως, αλλά μόλις άνοιξε τό στόμα του τόν θυμήθηκα. Μού χαμογέλασε και μού έλεε ότι περιμένει κάποια κυρία. Πράγματι, σέ λίγο ήρθε κι' αυτή. Ήταν ωραία σάν ζωγραφιά. Μιλούσαν με οικειότητα.

---Τότε πρós μεγάλη μου έκπληξι άκουσα να της λέη.

---Ήρθα στο Παρίσι, γιατί έχω να έκτελέσω μιá δύσκολη και επικίνδυνη άποστολή.

---Έρχεσθε από εκείνον; ρώτησε ή κοπέλλα.

---Ναι Μαργαρίτα. Πρέπει να ξαναγυρίσει

στον θρόνο των προγόνων του. 'Ο Βοναπάρτης είναι ένας σφετεριστής.

---Φοβούμαι ότι είναι πολύ δύσκολο αυτό, έλεε ή Μαργαρίτα. 'Η άστυνομία του Κορσικανού βρίσκειται παντού.

---Έχουμε μαζί μας τόν λαό, αυτή την φορά,
Συνεχίζεται

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
Η ΜΟΥΜΙΑ ΤΟΥ ΙΝΧΟΤΕΠ
ΚΑΠΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ
ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΕΚΥΛ
ΚΛΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΓΔΑΤΗΣ
ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΟΝΤΟΣ
ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
ΦΡΑΝΚΕΝΣΤΑΪΝ
Μ Π Ε Ν Χ Ο Υ Ρ

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΑΣ!

Στό επόμενο τεύχος του «TAM - TAM», ένα αριστούργημα δράσεως και περιπέτειας:

Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΣΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Μιά καταπληκτική και άληθινή ιστορία, με ήρωα τόν βασιλιά της ζούγκλας ΤΑΡΖΑΝ!

ΠΑΝΘΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ

Γραφεία: Πραξιτέλους 1 — 5ος όροφος, Νο 1 και 2 — Τηλέφ. 35.271

Υπεύθυνος: ΘΕΜ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ — Πραξιτέλους 1

Καλλ. Διευθ. Κ. Ραμπαζής